

Η ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον)

Ὄπτικὸς τηλεγράφος.

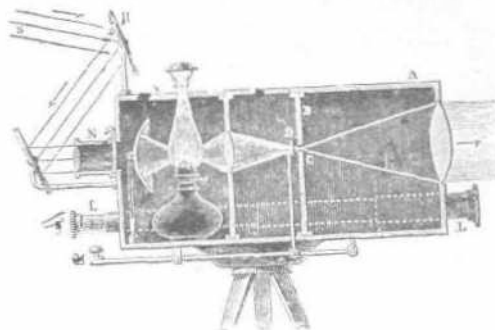
ΡΧΟΜΕΘΑ εἰς τὰ ἠλεκτρι-
 κὰ συστήματα. Πρὶν εἰσ-
 ἔλθωμεν ὅμως εἰς τὰ
 τοῦ ἠλεκτρισμοῦ κυρίως
 θέματα, ἀνάγκη γὰ ἀναφέ-
 ρωμεν τινὰ καὶ περὶ τοῦ
 νέου ὀπτικοῦ τηλεγρά-
 φου.

Ὁ νέος ὀπτικὸς τηλε-
 γραφὸς εἶνε σχεδὸν σύγ-
 χρονος μὲ τὴν πρόοδον τοῦ ἠλεκτρικοῦ τηλε-
 γραφοῦ καὶ ἐπειδὴ ὁ ἠλεκτρικὸς τηλεγράφος ὡς
 σπουδαιότερος καὶ συντελέστερος πρὸς τὸν σκο-
 πὸν διεφημίζετο καὶ ἀνεπιτέσοιο γιγαντιαίαις
 βήμασιν ἀνὰ τὴν ἐφήμιον, ὁ ὀπτικὸς δὲν ἐπι-
 ῆσαστο τὴν ἀρμόζουσαν αὐτῷ διαφήμισιν. Ἐν
 τούτοις ἐπειδὴ συμπύπτει καὶ τι πρὸς τὸν ὀπι-
 κὸν τηλεγράφον τοῦ Charre καὶ ἀμφότεροι ἐνεργ-
 οῦσιν ὁμοιοτρόπως περίπου, θὰ ἀναφέρωμεν
 σχετικά τινα περὶ τοῦ μηχανισμοῦ του καὶ τῆς
 λειτουργίας του.

Ἐφευρέτης αὐτοῦ εἶναι ὁ Φραγκ. Kessler.
 Ὁ ὀπτικὸς αὐτοῦ τηλεγράφος τελειοποιηθεὶς ἀρ-
 κούντως εἶναι ἤδη ἐν χρήσει εἰς τὸν στρατὸν
 καὶ πολὺν μέρος εἰς πολλὰς πολεμικὰς ἐργασίας,
 χρησιμοποιουμένον ὡς ἀλφαβῆτον τοῦ τοῦ Μορ-
 σικοῦ τηλεγράφου.

Μεγάλαις δὲ ἐκδουλεύσεσι παρέσχεν εἰς τοὺς
 τελευταίους ἐδρωπαϊκὸς πολέμους καὶ ἐξηρη-
 σιμοποιήθη δεόντως καὶ παρὰ τοῦ καταλαβόν-
 τος τὴν Κρήτην ἡμετέρου στρατοῦ, τῷ 1897,
 ὅστις ἀποκλεισθεὶς σχεδὸν ὑπὸ τῶν διεθνῶν
 στρατευμάτων, διαρκῶς συνενοεῖτο μὲ τὴν Κυ-
 βέρνησιν μας ἀπὸ τῶν Λειβαδιῶν ἐν Κρήτη.

ἐνθα ἐδρίσκετο, διὰ μέσου τῶν Ἀντικυθέρων
 καὶ Κυθήρων ὀπτικῶς καὶ ἀπὸ τῶν Κυθήρων
 καὶ ἐντεῦθεν ἠλεκτρικῶς.

Ὄπτικὸς τηλεγράφος

Ὁ ὀπτικὸς τηλεγράφος, ὡς δείκνυται ἐν τῇ εἰ-
 κόνι, ἀποτελεῖται ἐκ διαμερίσματος σωληνοειδοῦς
 Α Α, ὅπερ διαιρεῖται εἰς δύο ἴσα μέρη ὑπὸ τοῦ
 διαφράγματος Β, τὸ ὁποῖον φέρει μικρὰν στρογ-
 γύλην, ὁπλὴν εἰς τὸ σημεῖον C καὶ ἀμφίκυρτον
 φακὸν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πλευρὰν, 0,14—0,35
 ἑφεκατόμετρον διάμετρον. Πρὸ τῆς ὀπτικῆς ταύ-
 τῆς ἐδρίσκεται διακοπτήρ D, ὅστις ἀνοίγει καὶ
 φερίζει αὐτὴν διὰ μέσου χειριστήριον, ἀπολή-
 γοντος ἔξωθεν εἰς τὸ σημεῖον M. Ἐδνόητον, διὰ τὸ
 χειριστήριον τοῦτο δίδει σημεῖα, ὅπως τὰ τοῦ
 μορσικοῦ τηλεγράφου.

Τὸ ἕτερον διαμέρισμα φέρει λοχίαν καὶ ἀν-
 ταυραστήρα ὅστις ἀποστέλλει συγκεντρωμένας
 τὰς ἀκτῖνας διὰ τῆς ὀπτικῆς καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ
 φακοῦ, ὡς εἶπομεν, πρὸς τὸν ἐναντι ἀνταπο-
 κρινόμενον σταθμὸν. Κίτῳθι δὲ καὶ παραλλή-
 λων τοῦ συστήματος ὑπάρχει τηλεσκόπιον L, δι'
 οὗ παρατηροῦμεν τὸν ἀνταποκρινόμενον σταθ-
 μὸν καὶ λάμβάνομεν διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὰ συν-

θηματικά σημεία, τὰ ὁποῖα μᾶς δίδει καὶ αὐτός, ἀποτελούμενα, ὡς εἶκος, ἐκ γραμμῶν καὶ σιγμῶν. Ὁφθαλμὸς δὲ ἐξησημένος δύναται ν' ἀναγνώσκη πάνυ εὐχερῶς τὰ σημεῖα ταῦτα.

Ὅποταν ἀνταποκρίνονται τὴν ἡμέραν, ἀφαιροῦσι τὴν λυχνίαν ἐκ τοῦ κιβωτίου, ἀνοίγουσι τὴν ὀπὴν τοῦ φακοῦ N καὶ διαθέτουσι καταλήλως πρὸς τὸν ἥλιον τοὺς δύο καθρέπτας R, οἵτινες διευθύνουσι τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ S πρὸς τὸν φακὸν N καὶ ἐκίθθεν συγκεντρωτικῶς διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ φακοῦ πρὸς τὸν ἀνταποκρινόμενον σταθμὸν.

Ἡ ὀπισθεν εἰκὼν δίδωσι πλήρη τὴν ἐξήγησιν.

Προϊόντος τοῦ χρόνου τὸ σύστημα τοῦτο ἔλαβε διαφόρους μορφάς, ἐσχάτως δὲ ἐτελειοποιήθη, οὕτως ὥστε ἀπ' εὐθείας δι' ἑνὸς φακοῦ μόνον καὶ ἑνὸς κατόπτρου ἐπὶ τὸ ἀπλούσιον ν' ἀποστέλλη μακρόθεν τὰς ἀκτῖνας του.

Τὰ συστήματα ταῦτα εἶναι ἐν χρήσει εἰς ὅλους τοὺς στρατοὺς τῆς Ἑυρώπης καὶ Ἀμερικῆς κ. τ. λ. καὶ δύναται νὰ λειτουργήσωσιν ἀπὸ 20 μέχρι 100 Ἀγγλικῶν μιλίων.

Ἡλεκτρικὸς τηλεγράφος.

Ὁ ἠλεκτρισμὸς ἐπέμπετο νὰ δώσῃ τέρμα εἰς ὅλα τὰ ἀτελεῖα ταῦτα ἐναέρια συστήματα καὶ μάλιστα τὰ πειράματα τοῦ Βόλτα καὶ τοῦ Γαλβάνη διεθόθησαν, ἀνεστασιώθη ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος καὶ πάντες οἱ φυσικοὶ ἐπροθυμοποιήθησαν τίς πλέον τίς ὀλιγώτερον νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὴν ὁσημέραι βαίνουσαν ἀνάπτυξιν τῆς ἠλεκτρικῆς τηλεγραφίας.

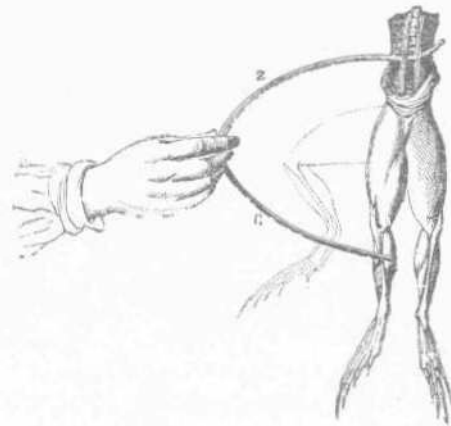
Καὶ ἀνεκαλύφθη πρῶτον ὁ στατικὸς ἠλεκτρισμὸς, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ προχωρήσωσιν εἰς μεγάλα πράγματα, διότι ὁ στατικὸς ἠλεκτρισμὸς ἀπεδείχθη ἐνεργῶν ἐπιτοπίως καὶ οὐχὶ συνεχῶς καὶ ἐξ ἀποστάσεως, ὡς λειτουργεῖ σήμερον ὁ δυναμικὸς.

Βαθμηδὸν ἐκ τῶν ἐργασιῶν διαφόρων σοφῶν προέκυψαν αἱ μηχαναὶ τοῦ στατικοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ἡ λουγδουნიκὴ Λάγνηος, τὸ ἠλεκτροσκόπιον, τὸ ἀλεξικέραυνον, ἡ ἠλεκτρικὴ στήλη, ἡ γαλβανοπλαστικὴ καὶ τὰ ἐξ ἐπαγωγῆς θεύματα· εἶτα δὲ ἐπενοήθησαν ἡ ἄτρακτος τοῦ Rumkorff καὶ αἱ ἀναμομηχαναί, τὰ κοινῶς λεγόμενα Δύναμο ὁ τηλεγράφος, τὸ τηλεφῶνον κ. τ. λ.

Ὅπως αἱ μεγάλα ἀνέκαθεν ἐπινοήσεις δὲν εἶναι ἕργον ἑνὸς, ἀλλὰ πολλῶν, οὕτω καὶ ἡ ἠλεκτρικὴ τηλεγραφία συνετελέσθη διὰ τῆς ἐργασίας πολλῶν. Πρῶν ἢ προχωρήσωμεν, καλὸν εἶναι νὰ ἀναφέρωμεν καὶ ὀλίγα περὶ τῶν πρώτων τούτων ἠλεκτρικῶν ἀνακαλύψεων.

Πειράματα Γαλβάνη καὶ Βόλτα.

Ὁ Γαλβάνης τυχαίως ἀνεκάλυψε τὸν ζωϊκὸν ἠλεκτρισμὸν ἐκ τῆς οὐσπάσεως τῶν μυῶν βατραχίου, ἅμα τῇ ἐπαφῇ δύο ἑτερογενῶν μεταλλῶν,

Ἀνακάλυψις Γαλβάνη

λων, χαλκοῦ καὶ ψευδαργύρου ἐπὶ τῶν ποϊκῶν νεύρων καὶ τῶν μυῶν τῆς κνήμης αὐτοῦ, (ἦτοι τῶν νεύρων τῶν ἀνηκόντων εἰς τοὺς νεφρούς). Ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης προέκυψεν ἡ ἐπίνοια τῆς ἠλεκτρικῆς στήλης, ἥτις ὀνομάσθη βολταϊκὴ στήλη, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐφευρέτου αὐτῆς καὶ τοῦ σχήματός της.

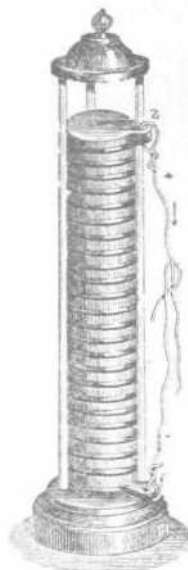
Ἀποτελεῖται δὲ αὕτη ἐκ σειρᾶς στρογγύλων τεμαχίων χαλκοῦ καὶ ψευδαργύρου ἐναλλάξ τεθειμένων καὶ χωριστομένων διὰ τεμαχίων ἐριούχου, ἐμβεβαπτιομένων προσηγουμένως ἐντὸς ὕδρου. Βραδύτερον δὲ ἐπενοήθη ἡ στήλη διὰ κνῶνων, ἥτις ἔχει τὴν διαφορῆν, ὅτι αὕτη ἀντὶ τοῦ βεβρηγμένου δι' ὕδρου ἐριούχου, φέρει ἐντὸς τοῦ κυπέλλου ἀραιὰν διάλυσιν θεϊκοῦ ὀξέος ἐν ὕδατι.

Ἦδη παρατίθεμεν καὶ τὴν πρῶτην ἠλεκτρικὴν μηχανὴν τοῦ στατικοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ἀνακαλυφθεῖσαν ἐπὶ τοῦ Ἀββᾶ Nolletti καὶ τελειοποιήθεισαν ἐπὶ ἄλλων φυσικῶν διαφόρων κατόπιν.

Μηχανὴ στατικοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

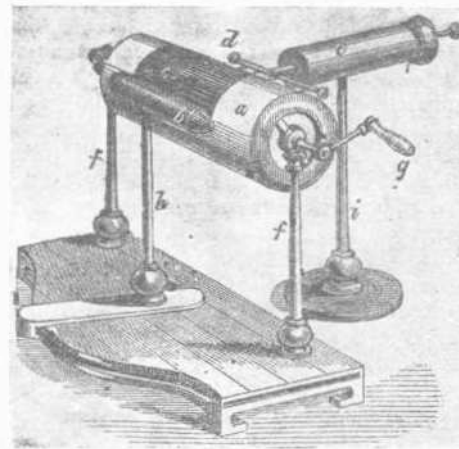
Συνίσταται, ὡς δεῖκνται ἐν τῇ εἰκόνι ὀπισθεν, ἐξ ὑαλίνου κυλίνδρου, μεμονωμένου καὶ περιστεφομένου περὶ ἄξονα.

Περιστερόμενος ὁ κύλινδρος προσριβεται ἐπὶ μαλλίνου ὑφάσματος, τὸ ὁποῖον προσριβόμενον ἐπ' αὐτοῦ παράγει θετικὸν μὲν ἠλεκτρισμὸν ἐπὶ τῆς ὑάλου, ἀρνητικὸν δὲ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ὁ μὲν ἀρνητικὸς ἠλεκτρισμὸς δι' ἀγωγῆς μεταβαίνει εἰς τὴν γῆν, ὁ δὲ θετικὸς συλλέγεται ἐκ

Ἡλ. στήλη Βόλτα

τῆς ὑάλου διὰ σειρᾶς κτενῶν ἐστραμμένων πρὸς τὸν κύλινδρον καὶ μεμονωμένων ἐπιμελῶς ἐκ τῆς γῆς.

Ἡ μηχανὴ στατικοῦ ἠλεκτρισμοῦ

Ἀργότερον ὁ ὑάλινος κύλινδρος ἀντικατεστάθη ὑπὸ βελίνου δίσκου, ὁ ὁποῖος προσριβεται ἐπὶ τεσσάρων προσκεφαλαίων.

Ἦδη αὐταὶ οὐσιωδῶς μεταβληθεῖσαι καὶ τελειοποιηθεῖσαι εἶναι ἤδη ἐν χρήσει εἰς διάφορα φυσικὰ ἐργαστήρια καὶ ἐκπαιδευτήρια.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ πρῶτον μηχανήμα παραγωγῆς στατικοῦ ἠλεκτρισμοῦ διὰ τῆς τριβῆς καὶ ἤδη θὰ ἐκθέσωμεν τὴν πρῶτην γενομένην τηλεγρ. συγκοινωνίαν διὰ τοῦ τοιούτου ἠλεκτρισμοῦ, ἥτις ὅμως δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ, θεωρηθεῖσα ἀκατάλληλος.

Τηλέγραφος διὰ στατικοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

Ὁ Lesage Γάλλος σοφὸς κατήρτισε τὸν πρῶτον διὰ στατικοῦ ἠλεκτρισμοῦ τηλεγράφον, ἐξ 24 μεταλλικῶν σερμάτων, παρ' ἑκάστη ἀκρῆ τῶν ὁποίων ἐκρέματο σφαιρίδιον ἐξ ἐντεριόνης ἀκτίας, ἀνταποκρινόμενον ἕκαστον πρὸς ἕν τῶν 24 γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου.

Ὅταν δὲ ἔθετον εἰς συγκοινωνίαν μίαν ἄκραν οἰουδήποτε τῶν 24 σερμάτων μετὰ τινος ἠλεκτρικῆς μηχανῆς, τὸ σχετικὸν σφαιρίδιον, τοῦ ἀντιοπίχου σταθμοῦ ἔλκομενον, ἐδήλου τὸ μεταβιβαζόμενον γράμμα.

Τὸ σύστημα ὅμως τοῦτο εἶναι καὶ κοπιῶδες καὶ πολυδάπανον καὶ δυσεφάρμοστον. Ἐνεκα τῆς ἰδιότητος τοῦ στατικοῦ ἠλεκτρισμοῦ τοῦ νὰ διαθέται εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ ἔνεκα τῶν ὁποίων ταχέως ἐγκατελείφθη. Ἀλλὰ καὶ ἡ φυσικὴ ἰδιότης τοῦ στατικοῦ ἠλεκτρισμοῦ νὰ μὴ μεταδίδεται μακρῶν, συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀποτυχίαν του.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ Βόλτας καὶ ὁ Γαλβάνης ἀνακαλύπτουσι τὸν δυναμικὸν ἠλεκτρισμὸν, δηλ. τὸν ἠλεκτρισμὸν, τὸν παραγόμενον διὰ χημικῆς ἐνεργείας, ἦτοι διὰ στήλων καὶ δυ-

νάμενον νὰ μεταβιβασθῇ εἰς μακρινὰς ἀποστάσεις.

Ὁ ἠλεκτρισμὸς οὗτος ἐκλήθη δυναμικὸς, πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τοῦ στατικοῦ.

Διὰ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης ἐλύετο τὸ δυσεφάρμοστον τοῦ τηλεγράφου καὶ ἔκτοτε ἡ ἠλεκτρικὴ τηλεγραφία μεγάλως προώδευσεν.

Ὅττω νέα ἐποχὴ ἠγεώχθη διὰ τὴν ἐπιστήμην ἐν γένει καὶ ἔκτοτε ἀπὸ τοῦ 1800 ἔτους διὰ τῆς καθιερώσεως τῆς ἠλεκτρικῆς στήλης, ἥτις ἀντικατέστησεν εἰς τὸν ἠλεκτρικὸν τηλεγράφον τὴν λουγδουνικὴν λάγνηον, πλείστοι ἐφαρμογαὶ εἶδον τὸ φῶς καὶ αἱ θεϊκαὶ Ἐπιστήμαι νέαν ἀφειγρίαν ἀνελαβον ἐρεῦνης καὶ ἐνεργείας.

Ὁ ἠλεκτρισμὸς διὰ μεγάλων ἀλμύτων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐπέδειξε τὸ γυγαντιῶδες ἀνάστημί του καὶ τὰς μελλούσας ἐκπληκτικὰς ἀποκαλύψεις του Ἐκτοτε ἀνέκλυψε πληθῆρα ἐφευρητῶν

Ὁ Γαλβάνης ὡς εἶπομεν διὰ τῆς οὐσπάσεως τῶν ποδῶν νεκροῦ βατραχίου, ἀνακαλύπτει τὸν ζωϊκὸν ἠλεκτρισμὸν.

Ὁ Βόλτας διὰ τῶν ἐκ χαλκοῦ καὶ ψευδαργύρου ἐλασμάτων ἀνακαλύπτει τὸ ἠλεκτρικὸν κύκλωμα.

Ὁ Δανιὴλ διὰ τῆς ἐμβαπτίσεως δύο διαφόρων μετάλλων χαλκοῦ καὶ ψευδαργύρου ἐντὸς ποτηρίου, περιέχοντος διάλυσιν θεϊκοῦ χαλκοῦ, ἀνακαλύπτει τὴν φερώνυμον στήλην του.

Ὁ Oersted διὰ τοῦ ἠλεκτρ. κυκλώματος ἀνακαλύπτει τὴν ἀπόκλισιν τῆς μαγνητικῆς βελόνης Ὁ Φαραδὰν διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ θεύματος ἐπὶ τοῦ μαλακοῦ σιδήρου τὸν ἠλεκτρομαγνητῆν.

Ὁ Οὐέλσον καὶ ὁ Ohm καθορίζουν τὰς ἠλεκτρικὰς μονάδας.

Ὁ Bunsen, Leclanché, Callaud, Trouvé καὶ ἄλλοι ἀνακαλύπτουσι ἰδίως ἠλεκτρ. στήλας, τὴν χρῆσιν δύο σερμάτων πρὸς συνεννόησιν ἀντὶ 24, καὶ τὰ διάφορα ἀγώγιμα καὶ μὴ σώματα. Καὶ τέλος ὁ Skinhel τῷ 1838 ἀνεκάλυψε, ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐπανερχομένου δευτέρου σέρματος ὡς ἀγωγῆς δύναται νὰ χρησιμοποιῆσῃ ἡ γῆ, ἀρκεῖ εἰς τὰ ἄκρα νὰ τεθῶσι δύο μεταλλικαὶ πλάκες.

Ἐπομένως ἡ ἠλεκτρ. τηλεγραφία ἠλοποιεῖτο οὕτω εἰς καταληκτικὸν βαθμὸν καὶ ἤρκει πλέον ἐν μόνον σέρμα ἀπὸ σταθμοῦ εἰς σταθμὸν, οὗ τὸ ἄκρον τιθέμενον εἰς τὴν γῆν, συνεπλήρου τὸ κύκλωμα.

Καὶ ἄλλοι πολλοὶ ταυτοχρόνως, οὗς περιττὸν νὰ ὀνομάσωμεν ἐντιυῖθα, ἀνακαλύπτουσι πληθῆν ἄλλων ὑργάνων, οὐσκευῶν καὶ συστημάτων.

Ὁ Breguet ἐφευρίσκει σύστημα τηλεγ. ἀνταποκρίσεως διὰ τῆς χρήσεως δεικτιῶν περιφερομένου ἐπὶ πίνακος, φέροντος τὰ γράμματα καὶ δεικνύοντος τὸ τηλεγραφούμενον γράμμα.

Ὁ Ἀμερικανὸς Σαμουήλ Μόρο τὸ ἤδη καὶ

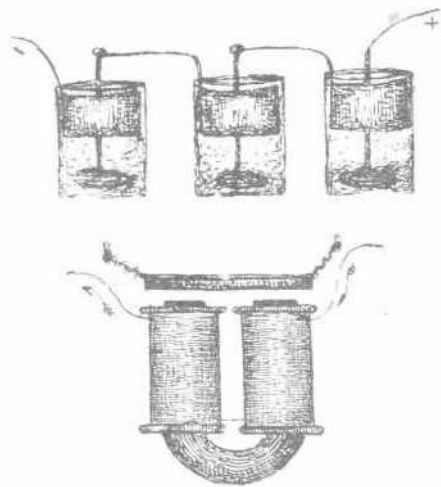
ἔκτοτε λειτουργοῦν ἀπλοῦστερον καὶ τελειότερον σύστημά του, περὶ οὗ θὰ εἰπωμεν παρακατιόντες. Καὶ ὁ πολὺς γερμανὸς Hughes τὸ πολυσύνθετον καὶ ὄντως θαυμάσιον ὑπὸ ἐποψίαν ἐπινοίας μηχανήματά του, δι' οὗ τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου ἐκτυποῦνται ὡς ἔχουσιν ἐπὶ ταινίας χάρτου. Ἡδὴ θὰ ἐκθέσωμεν τὰ τρία ταῦτα συστήματα ὡς οὐσιαστικώτερα καὶ σημαντικώτερα, λόγῳ ἐφαρμογῆς καὶ χρήσεως αὐτῶν.

Ὁ Ἀραγὸ πρῶτος παρετήρησεν, ὅτι ὁ μαλακὸς σίδηρος μεταβάλλεται εἰς μαγνήτην, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν γειτονικοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἐὰν δηλονότι παρενθέσωμεν ράβδον μαλακοῦ σιδήρου ἐντὸς πηγίου, ἐφ' οὗ ὑπάρχει σῆμα περιελιγμένον καὶ διέληθῃ ρεύμα, ὁ σίδηρος μαγνητίζεται, ἕως οὗ πάσῃ τὸ ρεύμα διερχόμενον.

Τὴν ιδιότητα ταύτην τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἐπὶ τοῦ σιδήρου, ἦν μετεκάλεσαν ἠλεκτρομαγνήτην, μεταχειρισθέντες εἰς τὸν ἠλεκτρικὸν τηλεγράφον, ἐσηματίωσαν τὴν τηλεγραφικὴν συγκοινωνίαν, ὡς θὰ ἴδωμεν παρακατιόντες.

Ὁ Μορφικὸς Τηλέγραφος.

Αἱ ἀνακαλύψεις αὗται δὲν εἶχον ἔτι τοσοῦτον ἀναπτυχθῆ καὶ ἡ ἠλεκτρικὴ τηλεγραφία δὲν εἶχεν εἰσέτι ἐκδηλωθῆ, ὅτε ὁ ζωγράφος Μόρς, ἀμερικανὸς, ταξειδεύων ἀπὸ Ἀγγλίας εἰς Ἀμερικὴν, ἐπενόησε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἠλεκτρομαγνήτου, ὃν προαναφέραμεν ἐν τῇ ἠλεκτρο-τηλεγραφικῇ συγκοινωνίᾳ, ἥτις ἐπέπρωτο καὶ νὰ κυριαρχήσῃ, καὶ ἴδου πῶς :

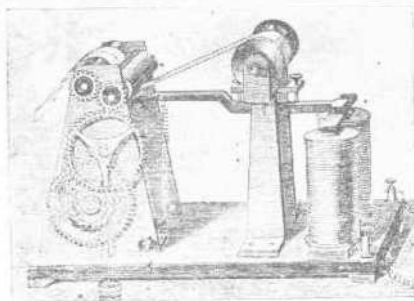
Ἡλεκτρικὴ δυνάμη καὶ ἠλεκτρομαγνήτης

Ὁ Σαμουήλ Μόρς, ὡς ἀναφέρει ἡ ἱστορία, ἐκ συμπτώσεως ἤκουσεν ἐν τῷ πλοίῳ εὐρισκόμενος, τὸν συνταξιδιώτην του Κάρολον Τίτσωνα ἐκ Βοστώνης καταγόμενον, νὰ δεικνύῃ καὶ ἐκθειάζῃ μικρὸν ἠλεκτρομαγνήτην καὶ ἠλεκτρικὴν στήλην οὗς εἶχε φέρει μεθ' ἑαυτοῦ.

Ὁ Μόρς, φαίνεται, ἀντιληφθεὶς τὴν δυνατὴν

χρῆσιν αὐτῶν ἐν τῇ τηλεγραφίᾳ καὶ ἐπωφελθεὶς τῆς περιστάσεως, συνέλαβε τὴν ἰδέαν καταλλήλως, ἦν καὶ ἐφῆρμωσεν, ἐμπράκτως μετὰ τὴν εἰς Ἀμερικὴν ἐπιστροφὴν του.

Οὗτος λοιπὸν ἐν ἔτει 1837 παρουσίασε πληθῆρες τὸ σύστημά του εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ δὲν ἐγένετο δεκτὸν ἀμέσως, ἕνεκα διαφωνίας τῆς Ἐπιτροπῆς. Μόνον δὲ κατὰ Μόρσιον τοῦ 1843 τὸ Συνέδριον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐψηφίσε τὸ ποσὸν τῶν 30 χιλ. δολλαρίων διὰ δαπάνην τηλεγράφου δοκιμαστικοῦ.

Πρώτη ἠλεκτρο-μηχανή

Ἀκολουθῶς ἐνεκρίθη τὸ σύστημά του ὀριστικῶς καὶ ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας, θεωρηθὲν ὡς τέλειος τῆς ἐποχῆς τηλεγράφος. Τῷ 1838 κατεσκευάσθη ἡ πρώτη τηλεγραφικὴ γραμμὴ ὑπὸ τοῦ Κόκκ μεταξὺ τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς West Drayton, ἀλλὰ ἀμέσως κατενοήθη, ὅτι ἔδει τὸ σῆμα νὰ στηρίζεται ἐπὶ πασσάλων ἀπομονομένων. Ἵνα μὴ ἀπόλλυται τὸ ἠλεκτρικὸν ρεύμα, διόχτευόμενον δι' αὐτῶν εἰς τὴν γῆν καὶ δὲν ἐβράδυνον νὰ ἐπινοήσουν τοὺς ἐκ πορσελάνης μονωτήρας, ὧν ποιούμεθα χρῆσιν τὴν σήμερον μὲ μικρὰν παραλλαγὴν των.

Μετὰ τὴν λύσιν λοιπὸν καὶ τοῦ ζητήματος τούτου, τῆς ἀπομονώσεως τοῦ διερχομένου ρεύματος διὰ τῆς ἀναρτήσεως τοιοῦτων μονωτήρων ἐπὶ τῶν πασσάλων ὅλης τῆς γραμμῆς, ἐλύετο τὸ ζήτημα τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἠλεκτρο-τηλεγραφίας εἰς μεγάλας ἀποστάσεις καὶ ἀμέσως αἱ τηλεγρ. γραμμαὶ ἐν Ἀγγλίᾳ διεδόθησαν εἰς μεγάλην κλίμακα.

Ἐκτοτε τὸ παράδειγμα τῶν Ἀγγλῶν ἠκολούθησαν οἱ Ἀμερικανοὶ πρῶτον ἐγκαταστήσαντες τὴν πρῶτην αὐτῶν τηλ. γραμμὴν μεταξὺ Οὐάσιγκτονος καὶ Βαλτιμόρης.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ πρώτη ἐγκατάστασις ἐγένετο τῷ 1845 μεταξὺ Παρισίων καὶ Ρουέν.

Ἐν Βελγίῳ τῷ 1846 μεταξὺ Ἀμβέρσῃς καὶ Βρυξελλῶν.

Ἐν Ἰταλίᾳ τῷ 1847 μεταξὺ Πίζης καὶ Λιβόρνου.

Ἐν Γερμανίᾳ τῷ 1849.

Τὸ δ' ἐπόμενον ἔτος ἐν Ἀυστρίᾳ.

Ἐν δὲ τῇ Ρωσίᾳ ἡ πρώτη ἐγκατάστασις

Ο ΜΑΓΝΗΤΗΣ

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΝΟΣΟΥΣ

(συνέχεια καὶ τέλος)

ΠΟ ΠΟΛΛΟΙ χρόνου ἦτο γνωστὴ ἡ θεραπευτικὴ ιδιότης τοῦ μαγνήτου ἐπὶ τοῦ πονόδοντος. Τῷ δὲ 1765 ὁ Κλάριχ, ἰατρός τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας καὶ φυσικὸς ἐν Γοτίγγη, ἐποίησατο πολλὰς σχετικὰς δοκιμὰς· τὰ δὲ ἐπιτευχθέντα

ἀποτελέσματα αὐτοῦ ἠνάγκασαν πολλοὺς ἄλλους παρατηρητὰς νὰ διευθύνωσι τὰς ἐρεῦνας των πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Ὁ Κλάριχ ἐφήρμοσε ἐκτὸς τούτου τὸν μαγνήτην μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας κατὰ τῶν πόνων, τῆς κωφότητος, τῆς παραλυσίας. Ὁ δὲ Weber ἐν Βελβρόδη ἠκολούθησε τὸ παράδειγμα τοῦ Κλάριχ καὶ ἀπέπληκυσεν ἀξιοσημεῖωτα ἀποτελέσματα κατὰ τῶν παθήσεων τῶν ὀφθαλμῶν.

Ὁ Μέσμερος

Τῷ 1770, ὁ Μέσμερος ἤρχισε νὰ προσελκύῃ τὴν προσοχὴν διὰ τῶν σχετικῶν πειραμάτων του. Ἀπεδέχετο τὴν ὑπαρξίν ἀμοιβαίας ἐπιρρίας μεταξὺ τῶν οὐρανίων σωμάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐμφύγων ὄντων· ἔτι ρευστόν τι παγκοσμίως διακεχυμένον καὶ συνεχῆς εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἰσδύῃ πανταχῶς καὶ μὴ ἀνέχεται οὐδαμῶς κενόν, οὕτινος ἡ διεισδυτικότης δὲν ἔχει σύγκρισιν καὶ ὑπερ ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του ἐπιδέχεται νὰ δεχθῆ, ἀναπτύξῃ καὶ μεταδώσῃ ἀπάσας τὰς ἐντυπώσεις τῆς κινήσεως, εἶναι τὸ μέσον τῆς ἐπιρρίας ταύτης. Ἐκδηλοῖ δὲ ἰδίως ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι ἀναλόγους πρὸς τὸν μαγνήτην ιδιότητας καὶ διακρίνονται ἐν αὐτῷ πόλοι, ἐπίσης διάφοροι καὶ ἀντίθετοι, οὗς δύναται

ἐγένετο κατὰ τὸ 1852 μεταξὺ Μόσχας καὶ Πετροπόλεως.

Ἐν τούτοις ὅπως εἰς ὕλας τὰς ἐφευρέσεις ὑπῆρξαν καὶ ἀντιδράσεις κατὰ τῆς ἐγκαταστάσεως τηλ. συγκοινωνιῶν, ἐβρέθησαν καὶ δὴ σοβαροὶ ἄνθρωποι καὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Γερμανίᾳ, οἵτινες κατεπολέμησαν ζωηρῶς τὴν σύστασιν τῆς ἠλεκτρικῆς ταύτης τηλεγραφίας.

Ἐν Γαλλίᾳ προεξάρχοντος τοῦ ἐπιφανοῦς Ἀραγο πολλὰ σημαίνοντα πρόσωπα ζωηρῶς ἐπολέμησαν τὸ σύστημα τούτο. Ὁ Ἀραγο μάλιστα ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς ἐξέφρασε τὰς ἀμφιβολίας του περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς μεταβιβάσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς μεγάλας ἀποστάσεις.

Ἡ δὲ μεγαλειτέρα καὶ ἐμπαθῆς καταφορὰ ὑπῆρξεν ἐκ μέρους τοῦ Δόκτορος Ἰουλλίου Γυγῶ, διότι ἐπεδίωκεν ἀντὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου νὰ εἰσαχθῆ τὸ ἴδιον παρ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθὲν σύστημα, ὅπερ εἶχε κατ' αὐτόν, τὸ προτιμώμενον τὸ λειτουργῆ ἡμέραν καὶ νύκτα. Τὸ σύστημά του ἦτο εἶδος τι ἐναερίου διὰ φωτὸς καὶ σημάτων τηλεγράφου· ἀπεκάλεσε δὲ ὡς πρῶτον ἀνόητον καὶ μέτρον ἐλευθέρου τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ τούτου τηλεγράφου ἐν Γαλλίᾳ. Ἄλλ' εὐτυχῶς τὰ ἐπιχειρήματά του δὲν κατέσχεσαν τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐπιμόνου ὑποστηρίξεως τοῦ ζητήματος ἀπὸ μέρους τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν δὲ τῇ Γερμανίᾳ πολλοὶ ἀντενήργησαν ἐπὶ τὸ κωμικώτερον διὰ τοῦ τύπου καὶ σατυρικῶν ἐκφράσεων. Ἀντέτασσαν δὲ εἰς τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου, ὅτι οὗτος θὰ κατέστρεφε τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰ φρέατα, ἐνθα θὰ κατέληγε τὸ σῆμα καὶ ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων θὰ καθίστατο ἐφεξῆς προβληματικὴ.

Ἄλλὰ μήπως καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος δὲν ἀντέκρουσε τοιαύτας προτάσεις; Ὁ Ναπολεὼν δὲν ἐθεώρησεν ἀπραγματοποιήσιον τὴν κίνησιν τῶν πλοίων διὰ τοῦ αἵμοῦ καὶ ἠρηθῆ νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ αὐτὰς τὰς δοκιμὰς, παρακινούμενος ὑπὸ τοῦ ἐγωῖσμοῦ του;

Ὁ Θιέρσος δὲν ἠρηθῆ νὰ παραδεχθῆ τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ σιδηροδρόμου; Οἱ δὲ Ἀγγλοὶ δὲν εἰρωνεύθησαν τοῦ ἐφευρέτου τῆς ἀερομηχανῆς Στέφενσον, ἰσχυρίζόμενοι, ὅτι οἱ τροχοὶ αὐτῆς θὰ ἐστρέφοντο ἐπὶ τόπου, χωρὶς νὰ προχωρῶσι; Ἄλλὰ μήπως καὶ τοῦ Νεύτωνος ἡ θεωρία δὲν ἐγένετο μετὰ 100 ἔτη ἀποδεκτὴ; Ὁ δὲ Σωκράτης, ὁ Ἀρχιμήδης, Κολόμβος καὶ ἄλλοι δὲν καταδιώχθησαν διὰ τὰς ὁρθὰς αὐτῶν σκέψεις καὶ μετὰ πάροδον πολλοῦ χρόνου ἀνεγνωρίσθησαν τοιαῦτα;

(Ἔπεται συνέχεια)

τις να θέσει εις επικοινωνίαν, να μεταβάλη, καταστρέψη ή ενισχύση».

Διά της αναλογίας του δε προς το νευρικών ρευστόν, δύναται αμέσως να θεραπεύση τὰ νευρικά νοσήματα και έμέσως πάντα τὰ άλλα.»

Εισχωρούν εν ταίς ίναις αποκαθίστησι τήν αρμονίαν εν τοίς όργάνοις διά της όμοιομόρφου κατανομής του ρευστού, ούτινος ή κίνησις είχε διαταραχθή.

Ο Μέσμερος λοιπόν εφήρμοζε τόν μαγνήτην κατά θεωρίαν, ήν απέδεχτο μετεχειρίζετο δε συνήθως μικρούς μαγνήτας, φέροντας τό σχήμα τών μερών, έφ' ών τούς εφήρμοζεν. Έτοποθέτει αυτούς εις έκάστην πλευράν του σώματος, έν τῷ μέσω του σώματος και επί της σπονδυλικής στήλης. Είς τινας δε περιστάσεις έθετε τοιούτους και υπό τούς πόδας και υπό τας κνήμας. Έν περιπτώσει έμέτου και γαστραλγίας εφήρμοζεν αυτούς επί της καρδιάς εις δε τούς κωλικοπόνους επί του όμφαλου. Οί μαγνήται ούτοι πάντες εφέροντο νυκθημερίν, στενωδώς εφηρμοσμένοι επί του δέρματος.

Επί τινα έτη ο πάτερ Hell καταγιγόμενος εις τόν όρμηκόν μαγνητισμόν, υπό έποψιν φυσιολογικήν, κυρία τις ύποφέρουσα έκ σφοδράς γαστραλγίας προσήλθε και τόν παρεκάλεσε να τῆ δώση τινά έκ τών κλειτέρων του μαγνητών, ίνα τόν μετεχειρισθῆ κατά πάθος της τινός, καθιστώντος ανυπόφορον τόν βίον αὐτῆς. Καί ούτως δι' αὐτοῦ εθεραπεύθη.

Εκπλαγείς έκ του αποτελέσματος τούτου ο διάσημος άστρονόμος ήθέλησε να επαναλάβῃ τό πείραμα και επί άλλων ασθενών. Κατ' απομίμησιν του Μέσμερ κατεσκεύασε μαγνήτας παντός σχήματος, ούς μετεχειρίσθη εις πολυκριθμούς εφαρμογάς. Άνήρ τις έγκταληφθείς υπό της τέχνης και κατατρυχόμενος από πολλοῦ χρόνου υπό σπασμών και νευρικών ταραχών, έσχε μετ' ολίγης ήμέρας αίσθητήν άνακούφισιν, τὰ δε συμπτώματα καθήσυχασαν, χωρίς ν' άναρνώσιν. Είκοσάς έτέρων ασθενών, ές ών τινές παραλυτικοί, επίσης ίάθησαν.

Ερις είχεν άναρνήν μεταξὺ του Μεσμέρου και του πατρός Hell περί της προτεραιότητος της εφαρμογῆς ταύτης. Άμφότεροι δε έδημοσίευσαν έν ταίς εφημερίσι τό αποτέλεσμα του πειραματισμοῦ των, ή δε Βιέννη υπήρξεν ή έστία, όθεν ο πρακτικῆς μαγνητισμός εγενικεύθη έν άπάσῃ τῇ Γερμανίᾳ.

Μιμούμενος τόν Μεσμέρον, ο Unzer, διάσημος ίατρός έμελέτησε μετὰ προτογῆς τήν θεραπευτικήν ένεργειαν του μαγνήτου και έδημοσίευσε τὰ πορίσματά του τῷ 1775. Η θεραπεία νέας γυναικός, ήτις κατόπιν κοπιωδών τοκετών, είχεν ύποστῆ σπασμούς, συστολάς, γαστραλγίας, παραλυσίαν και είτα σημαντικήν αδυναμίαν, τόν συνεκίνησεν όλωσ ιδιαιτε-

ρωσ. Από τών πρώτων εφαρμογών του μαγνήτου παρετήρησε σημαντικήν βελτίωσιν.

Ο δόκτωρ Deiman έν Άμστελοδάμω μετέφρασε τό σύγγραμμ του Unzer Έν δε τῷ προλόγῳ αναφέρει τήν θεραπείαν, γενομένην εις 11 ήμέρας, γυναικός 57 έτών, προσβληθείσης έκ παραλυσίας τών δύο βραχιόνων και έντελουδς κωφότητος έκ του άριστεροῦ ώτός. Κατά τήν αὐτήν έποχήν, ο αὐτός συγγραφεύς αναφέρει, ότι εθεράπευσε και άλλας νόσους έκτός τών νευρολογικῶν, οίον πυρετούς και συστολάς μελῶν.

Τῷ 1777 ο Heinsius έν Sorau, έδημοσίευσε πόνημά τι, ένθα περιγράφει έπτά παρατηρήσεις επί διαφόρων νόσων, ές ών δύο έπιληψίας, καθ' ός ο μαγνήτης εφηρμόσθη μετ' έπιτυχίας.

Φυσικός τις διάσημος έκ Harsu, μέλος του μεγάλου Όμοσπονδιακοῦ συμβουλίου έν Γενεύῃ, έμελέτησε τήν εφαρμογήν του μαγνητισμοῦ ύφ' όλας αὐτοῦ τας έπίψεις και έθετο τας βάσεις μεθοδικῆς τινος θεραπείας διά τας διαφόρους νόσους. Είς τόν ζωϊκόν μαγνητισμόν προστίθησι τήν λελογισμένην εφαρμογήν τών μαγνητών και εις έπικουρίαν της ένεργείας ταύτων, ήτις πάντοτε δέν είναι έπαρκής, μετεχειρίζεται τό μαγνητισμένον ύδωρ δηλ. έν πόσει, πλύσει, νίψει, λουτροίς κτλ.

Εφαρμοζόμενος ούτω έσωτερικῶς και έξωτερικῶς ο μαγνήτης τῷ φαίνεται ο ίσχυρότερος παράγων κατά σπασμοδικῶν νόσων, ή δε καθαρτική αὐτοῦ ιδιότης τῷ εφάνη επίσης άσφαλῆς.

Έκ τών δύο τούτων ιδιοτήτων συνεπέραναν, ότι ο μαγνήτης κυριαρχεί έν τῇ θεραπείᾳ τών περισσοτέρων χρονικῶν παθήσεων και εις άπόδειξιν άριθμεί τὰ αποτελέσματα, άτινα άπήλαυσεν εις πολλάς περιπτώσεις επί ρευματισμῶν, έν ταίς φλεγμοναίς τών όφθαλμῶν και τών οδόντων, έν ταίς άρθρητικαίς παθήσεσιν, ως επίσης και εις τας λυμφοδικάς αλλοιώσεις, οίον βρογχοήλην, εξερθρώσεις, χειράδας, χείμαθλα και νευρικάς παθήσεις ως και εις σπασμούς, συστολάς, γαστραλγίας, έπιληψίαν κτλ. Η όφθαλμία, ή κωφότης και τινες παραλυσίαι τῷ παρέσχον ώσούτως άξιοσημειώτους έπιτυχίας.

Έν Γαλλίᾳ οί ίατροί de la Condamine, Razoux, Sigaud, Descemet, Missa και άλλοι εφήρμοσαν τόν μαγνήτην μετ' έπιτυχίας. Άλλ' ιδίως ο Άββας La Nolle κατέγινεν εις ευρύτερας μελέτας επί της εφαρμογῆς του μαγνήτου έν τῇ θεραπείᾳ τών νόσων. Από δε του 1763 οί μαγνήται του διά τήν θεραπείαν τών οδόντων εξετιμήθησαν πολύ. Κατά δε τόν Σεπτέμβριον του 1877 ανέγνωσεν έν τῇ Βασιλικῇ Ιατρικῇ Έταιρείᾳ ύπόμνημά τι περί τών εργασιῶν του ή δε σοφή αὐτῆ Έταιρεία, ήτις έτη τινα βραδύτερον εξηγήρη μετὰ τύσης βιαϊότητος κατά του ζωϊκοῦ μαγνητισμοῦ, διώρισε

τους κ. Mauduyt και Andry πρός εξέτασιν της αποτελεσματικότητος του μαγνήτου έν τῇ θεραπείᾳ τινῶν νόσων. Ο Mauduyt όμως μη δυνηθείς ν' ακολουθήσῃ τὰ πειράματα συνεχῶς, άντικατεστάθη υπό του Thouret

Οί δύο λοιπόν οὔτοι έκτιμηται έκτληρώσαντες τήν άποστολήν των μετὰ της μεγαλειέρας προσογῆς, συνέταξαν έκθεσιν, ήτις άνεγνώσθη και ευρέως συζητήθη.

Η έκθεσις αὐτή, έξ ή: ερρακνιζόμεθα πολλά σχετικά, ως άρκετά προανέφεραμεν, συνετάχθη καθ' όλοκληρίαν πρός όρελος της νέας θεραπευτικῆς μεθόδου. Έπικυρεί ιδίως υπό ιστορικήν έποψιν τό έργον, ως τό μάλλον τέλειον και σημαντικώτερον τών αναρνηντων επί του ζητήματος τούτου. Περιέχει έκτός τούτου διαφόρους πίνακας εικονογραφημένους και 48 εκθέσεις επί διαφόρων ασθενῶν, οίτινες πάντες εθεραπεύθησαν ή άνακουρίτησαν διά τών μαγνητικῶν εφαρμογών, άποκλείσει παντός φαρμάκου.

Ίδου και τὰ συμπεράσματα της άναγνωσθείσης ταύτης έκθέσεως έν τῇ Έταιρείᾳ, τῇ 29 Αυγούστου 1780.

«Ιον δέν δύναται τις να παραγνωρίση έν τῷ μαγνήτῃ, εφαρμοζομένῳ ως πείραμα (έχασκαντον) ένεργειαν πραγματικήν και σωτήριαν.

2ον Η ένεργεια αὐτή είναι ανεξάρτητος, έν τῷ μαγνήτῃ, τών συσχετιζόμενων μετὰ τών άλλων σωμάτων ιδιοτήτων αὐτοῦ και διά μέσου τών οποίων ή εφαρμογή τών μεμαγνητισμένων τεμαχίων δύναται να έχῃ γενικήν ή κοινήν ένεργειαν επί της ζωϊκῆς οίκονομίας, ως είναι ή έντύπωσις του ψυχους, ή πίεσις, ή άφή, ή τριβή, τών πλακῶν εφαρμοζομένων γυμνῶν και στενωδς προσδεδεμένων επί του δέρματος.

3ον Η ένεργεια αὐτή του μαγνήτου διακρίνεται επίσης εκείνης, ήν δύναται να προσενησῇ επί του ανθρωπίνου σώματος, ως σιδηρούχου ούσίαις, ως έλακτικῆς ούσίαις, μολονότι φαίνεται έν τούτοις ως εξακρωμένη: έκ της αὐτῆς αιτίας και βάσεως. Η ένεργεια αὐτή εξακρωμένη με τόν καιρόν αποκαθίσταται έφ' όσον αί μαγνητικάί πλάκες αποκτώσιν ή χάνουσιν έκ της έλακτικῆς αὐτῶν κρετῆς ή της επί του σιδηρού ένεργείας των.

4ον Η ένεργεια αὐτή του μαγνήτου φαίνεται οὔτα άμεσος και οὔθεις ένεργεια του μαγνητικοῦ ρευστοῦ επί τών ήμετέρων νεύρων, έφ' ών φαίνεται, ότι επιδρᾷ οὔχι ολιγώτερον ή επί του σιδηρού, ως φαίνεται δε οὔδεμίαν εξακρεί άμεσον και ιδίαν ένεργειαν επί τών ίνῶν, χυμῶν και έντοσθίων.

5ον Διά της ένεργείας ταύτης ο μαγνήτης δέν φαίνεται κατάλληλος έν τῇ θεραπείᾳ τών ύδρογενῶν παθήσεων, όργανικῶν ή υλικῶν, άλλ' είναι τοιοῦτος έν ταίς καθαρῶς ή ιδίως νευρικαίς παθήσεσιν.

6ον Αί παθήσεις αὐται, έφ' ών ο μαγνήτης

προτιμάται δέν είναι αί εξακρωόμεναι έκ της αλλοιώσεως ή βλάβης της ένεργείας τών νεύρων, άλλ' αί αναγνωρίζουσαι ως αιτίαν κυρίαν τήν ένεργειαν τών νεύρων ηύξημένην, ως είναι οί σπασμοί, αί συσπάσεις, οί ζωηροί πόνοι.

7ον Έν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ο μαγνήτης κητακτάσεται φυσικῶς έν τῇ τάξει τών αντισπασμοδικῶν.

8ον Η αντισπασμοδική και νευρική αὐτή ένεργεια του μαγνήτου δέν φαίνεται οὔσα ή πρόσκαιρος, αλλά οὔδέν προαγγέλλει ήμιν, ότι δέν δύναται να γίνη θεραπευτική. Η άποτελεσματική έπομένως αὐτοῦ ένεργεια διδῶσιν άφορμήν να συνεχίτωμεν τας παρατηρήσεις και πολλαπλασιάζωμεν τας δοκιμάς αὐτοῦ και επί ευρύτερου έτι όρίζοντος, καθόσον ή γενική αὐτοῦ δράσις δέν άπεδείχθη έτι έπαρκῶς.

9ον Η μαγνητική μέθοδος οὔσα έπιδεκτική βημάτων τινῶν έτι τελειοποιήσεως, είναι έτι λόγος να εξετασθῇ και παρατηρηθῇ ύφ' όλας τας έπίψεις.

10ον Καί περιοριζόμενοι εις τήν σύγχρονον μεθοδον, τὰ προτερήματα του μαγνητισμοῦ δέν δύναται να παραγνωρισθῶσιν.

11ον Ο μαγνήτης λοιπόν ένεχει επί του ανθρωπίνου σώματος έτέραν βίαν ένεργείας εκείνης, ήτις άπορρέει έκ της σιδηρούχου φύσεως του, ως και τών άλλων πολυκριθμῶν ιδιοτήτων αὐτοῦ, ή πειραματική τῷ άπέδωκε και ως φαίνεται, ήμέραν τινά θά καταστῆ τοιαύτης χρησιμότητος παράγων έν τῇ Ιατρικῇ, αν όχι μεγάλη, τούλάχιστον πραγματικῆς, ως είναι ήδη έν τῇ φυτικῇ, μολονότι δέν πρέπει τις άναντηρήτως ν' άποδεχθῇ άπάσας τας θαυμασιότητας, ής περί αὐτοῦ διηγούνται και ύπάρχουν πολλά, άτινα δεον να άφαιρέση.»

Τῇ 1η Ἀπριλίου 1783 οί αὐτοί έλεγχται ανέγνωσαν δευτέραν έκθεσιν έν τῇ αὐτῇ Έταιρείᾳ επί του αντικειμένου τούτου, ήτις έτυπώθη.

Κατά τήν αὐτήν έποχήν ο Μέσμερ εύρίσκετο εις Παρισίους και ο μαγνητισμός έτάρασσε πολύ τὰ πνεύματα, οὔτως ωστε οί μετεχειριζόμενοι τήν χρῆσιν του ζωϊκοῦ μαγνητισμοῦ, απομιμηθέντες τήν μεθοδον του διδασκάλου, κατέστησαν αντίπαλοι του.

Από του 1875 και έντεθῆν αί παρατηρήσεις υπέστησαν σημαντικήν ύρσιν.

Έν τῇ Ιατρικῇ τὰ συστήματα παρέρχονται ταχέως και ύποχωρούν πρό τών νεωτέρων, λησμονουμένων τών πρώτων. Επί 80 έτη, παρά τινας δοκιμάς τών Hellé, Laänee, Chomel, Troussau, Recamier ή θεραπευτική ένεργεια του μαγνήτου μόλις άναφέρεται. Ο δε Burg ο δράστης της μεταλλοθεραπείας, αναφέρει έν τούτοις παρατηρήσεις τινάς εις ύποστήριξιν της θεωρίας του.

Έν Ιταλίᾳ, ο Maggiorani άφιεροί τό με

γαλείτερον μέρος της ενεργείας του, ο δε Charcot δημοσιεύει εις Παρισίους αξιοσημειώτους εργασις. Τῷ δὲ 1877 ἐν τῇ Σκλπετριέρῃ ἐφαρμόζουν αὐτὸν κατὰ τῶν διαταράξεων τῆς αἰσθητικότητος παρὰ ταῖς ὑστερικὰς καὶ ὁ Luys τὸν μεταχειρίζεται οὐχὶ μετ' ὀλιγωτέρας ἐπιτυχίας. Ἐσχάτως ὁ Durville διάσημος καταστάς ἐν Παρισίοις διὰ τὰς πολυτελεῖς αὐτοῦ μελέτας καὶ ἐφαρμογὰς καθιέρωσε νέαν θεωρίαν, ἀπλῆν, εὐκόλον καὶ εὐμεταχειρίστον.

Φ. Π.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Πῶς συγκολλῶνται τὰ συντριβέντα πινάκια.

Λαμβάνετε 40 δράμια ἄσβεστον, τὸν ὅποιον μουςχεύετε μετ' 10 δράμια ὕδατος καὶ ἀφίνατε νὰ στερεοποιηθῇ καὶ στεγνώσῃ. Οὕτω κατασκευάζεται ἡ πάστα, τὴν ὅποιαν τόσον ἀκριβῶς πληρῶνμεν εἰς τοὺς ὑλοπόωλας. Ὅταν θελήσῃτε νὰ κολλήσῃτε συντετριμμένον τι πινάκιον λαμβάνετε τεμάχιον λευκοῦ τυροῦ (φρέτας), τὸ ὅποιον ζυμώνετε μετὰ τῆς ἀνωτέρω κόνεως, ἕως ὅτου σχηματισθῇ εἶδος κρέμας, διὰ τῆς ὁποίας συγκολλᾶτε τὰ τεμάχια τοῦ πινακίου σας, πιέζοντες ἐννοεῖται ταῦτα μέχρι ἀποστεγνώσεως.

Πῶς λευκαίνονται οἱ σπόγγοι.

Ὅταν θελήσῃτε νὰ λευκάνητε σπόγγους, μεταχειρισθῆτε τὴν ἀκόλουθον πρακτικωτάτην μέθοδον.

Ἐμβάπτισατε αὐτοὺς ἐντὸς διαλύσεως ὀλίγων σταγόνων βρωμίου καὶ 200 δραμίων ὕδατος ἀφίνατες ἐπ' ὀλίγας ὥρας οὕτως.

Ἀμέσως θὰ παρατηρήσῃτε ἡ ἀντικατασταθῇ τὸ βαθύ χροῶμα αὐτῶν διὰ πολὺ λευκοτέρου τοιοῦτου.

Ἐὰν δὲ ἐπικυβῆτε τὸ πείραμα, ἀσφαλῶς οἱ σπόγγοι θὰ γίνωσιν ἐντελῶς λευκοί.

Τίνοι τρόποι καθαρίζονται τὰ δερμάτινα χειροκτία.

Τὰ πέτσινα χειροκτία δύνασθε νὰ καθαρῆσθε διὰ τοῦ ἐξῆς εὐκόλου τρόπου: Ἀγοράζετε ἀρκετὴν ποσότητα βενζίνης, ἐντὸς τῆς ὁποίας πλύνετε τὰ γάντικα μέχρις ὅτου καθαρῆσθον· κατόπιν τὰ φορεῖτε, ἕως ὅτου στεγνώσθον. Ὁ τρόπος οὗτος εἶναι ὁ ἀσφαλέστερος καὶ ταχύτερος πρὸς καθαρῆσθον τῶν δερματίνων χειροκτίων, διότι ἐντὸς ἑκάστου τοῦ πολὺ λεπτῶν δυνάσθε νὰ τὰ πλύνητε καὶ νὰ στεγνώσῃτε.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τὸ βαδίζον νόμισμα.

Θέσατε πεντηκοντάλεπτον νόμισμα ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ προτεῖνατε εἰς τοὺς φίλους σας νὰ τὸ λάβωσιν ἀνὰ χεῖρας, χωρὶς ὅμως νὰ ἐγγίξωσιν οὔτε τὸ νόμισμα οὔτε τὴν τράπεζαν!

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ πειράματος τούτου ἀρκεῖ νὰ κρατήσῃτε τὴν χεῖρα σας ἤμι—κνοικτὴν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς τραπέζης καὶ νὰ θέσῃτε ἐν τῷ μεταξύ, ὡς δεικνύεται ἐν τῷ σχήματι, τὸ νόμισμα σας. Φυσᾶτε

τότε ἐπὶ τοῦ νομίσματος βιάσῃτε εἰς ἀπόστασιν 4—5 ἑκατοστομέτρων καὶ ὁ ἀήρ συσπυρρῶμενος ὑπὸ τῆς πνοῆς σας θὰ εἰσδύσῃ ὑπὸ τὸ νόμισμα καὶ θὰ τὸ ὑπεγείρῃ, οὕτως ὥστε θὰ πηδήσῃ ἐκ τῆς θέσεώς του εἰς τὴν χεῖρα σας.

Τὸ πείραμα τοῦτο μετὰ τινὰς ἐπικυβήσεις κατορθοῦται εἴτα μετ' εὐκολίας.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν, ἣτις δεικνύει εὐκρινῶς τὸ παίγνιον καὶ τὴν θέσιν τοῦ πειραματιζομένου, ἀναπαριστᾷ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ τοῦ ἐκτελεστοῦ τοῦ ἐν λόγῳ πειράματος. Φ. Π.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Δὲν εἴμεθα κύριοι τῆς περιουσίας μας, ἀλλὰ πιστοὶ ἀκόλουθοι αὐτῆς.

Τὸ χροῖμα ἰσχυρῶς ἐνώπιον ἡμῶν ψυχρὸν καὶ ἀπαθές, ἐνῶ τὸν κεντρίον ἡμεῖς ἰσχυρῶς πρὸ αὐτοῦ περιδεεῖς καὶ θερμότατοι.

Ὁ βίος μας εἶναι μία συνεχὴς διδασκαλία.

Ὅσοι καταγίνεταί τις θηρῶν τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν υἰεῖαν του, κατὰ τοσοῦτον αὐτοὶ ἀπομακρύνονται αὐτοῦ.

Αἱ μεγάλα κερδίζεαι δὲν εἶναι πάντοτε εὐτυχεῖς, διότι ταῖς λείπει ἡ τῶν ἄλλων εὐτυχία.

ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ ΕΚΔΡΟΜΗ

Τὸ δευδαιμον παρὰ τὰς καταλήκτικὰς προόδους τῶν ἀεροπλάνων καὶ τῶν πηδαλιουχομένων ἀεροστάτων, δὲν ἔλασσε ἀποτελοῦν ἐν Εὐρώπῃ ἀντικείμενον ἐργασίως καὶ ἐπιστῆμ. ἐρευνῶν. Ἡ ἄνωδι εἰκὼν μας παριστᾷ ἐν τοιοῦτον, ὅπου ἐχρησίμευσε τὴν φορὰν ταύτην, ὡς χαρμόσυνος ἐναέριος ἐκδρομῆς, καθ' ἣν οἱ ἐπιβαίνοντες ἔλαβον ἐν ἀδιαπίπτῳ χαρῇ τὸ πρῶγενιά των ἐν τῷ ὕψει. Ἐἴσαν μᾶλλον παράδοξον σκηνὴν εἶδομεν ἰσχυρῶς ἐν ἀμερικανικῷ περιοδικῷ, ἐν ᾧ παριστάνετο γάμος ἐν τῷ αἴρει.

(Συνέχεια)

Όταν η Δάμκρως ἐξῆλθε τὴν πρωῒν ἐκ τῆς οἰκίας της, κρατοῦσα ἐπὶ τοῦ ὤμου της δέμα ὑψοσμάτων, διὰ τὸ φέρῃ εἰς τοὺς ἐμπόρους, συνήντησεν εἰς τὸν δρόμον της τὴν Παννουχίδα καὶ ἀμέσως ἠσθάνθη προκίσθημα κινδύνου.

— Ἀγάπημέη μου Δάμκρως, ἤρχισεν ἡ Παννουχίς με φωνὴν γλυκυτάτην, ἐρχομαι ἐκ μέρους τοῦ Τρυφαίνου.

Αὐτὸ τὸ ὄνομα ἔκαμε τὴν Δάμκρως νὰ τρέμῃ. — Ἡθέλησε νὰ σὲ πληροφορήσῃ, ὅτι εἶνε εἰς ἀθλίαν κατὰ τῆσιν καὶ ὅτι ἀποθνήσκει ἐκ τῆς πείνης.

— Καὶ τί ἐλπίζει ἀπὸ ἐμὲ, ἠρώτησεν ἡ Δάμκρως, με φωνὴν τρέμουσαν ἐκ τῆς συγκινήσεως. Εἶμαι πτωχὴ ἐπίσης, ὅσον αὐτὸς. Διὰ τὸ ζῶ, ἔχω μόνον τὰς χεῖρας μου καὶ τὸ θάρρος.

— Αὐτὰ αἰ ὀλίγα δραχμαὶ με τὰς ὁποίας θὰ πληρωθῶν αὐτὰ τὰ ὑψοσμάτα, θὰ ἀρκέσουν νὰ σώτουν τὸν ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς σου. Τί λέγεις;

— Καὶ μήπως εἰμπορῶ, διὰ τὸν σῶσω τὸν κηδεμόνα μου, νὰ στερήσω τὴν μητέρα μου;

— Δάμκρως, γνωρίζω ὅτι ὁ Χριστὸς σὰς διατάσσει νὰ εὐσπλαγχνίζεσθε τοὺς πτωχοὺς ἀνθρώπους. Λοιπὸν τοῦτο μόνον σοὶ λέγω. Ἄν ἀρνηθῆς νὰ φέρῃς βοήθειαν εἰς τὸν Τρυφαίνου, θὰ φονεῦθῃ καὶ θὰ εἶσαι σὺ ἡ αἰτία τοῦ θανάτου του. Ἡ ἴσως θὰ ἐξερεθίσῃ τοὺς Ἑβραίους κατὰ τῶν Χριστιανῶν καὶ καθὼς γνωρίζεις, ἔχετε ἐδῶ πολλοὺς ἐχθροὺς. Καὶ ἂν ἀκόμη συμβῇ κακόν τι εἰς τὸν Παῦλον, εἰς σὲ θὰ ὑφείλεται. Σοὺ εἶπα πᾶν ὅτι τὸ καθῆκον μου ἐπέβλεπε. Πράξτε ὅπως κρίνεις καλλίτερον.

Ἡ Δάμκρως ἦτο λευκὴ ὡς νεκρά. Τέλος εἶπε:

— Πήγαινε, Παννουχίς, πήγαινε καὶ εἶπε εἰς τὸν Τρυφαίνου, ὅτι θὰ τοῦ φέρω αὐτὸ τὸ βράδυ ὅτι μοῦ δώσουν οἱ ἔμποροι. Δὲν θὰ μὲς μείνῃ τίποτε, ἀλλὰ ὁ Θεὸς θὰ φροντίσῃ καὶ δι' ἡμᾶς.

Εὐτυχῶς διὰ τὴν νίκην της ἡ Παννουχίς ἠκολούθησε διὰ τοῦ βλέμματός της τὴν φίλην της καὶ ὅταν τὴν εἶδε διευθυνομένην εἰς τὸν ναὸν τῆς Μεγάλης Θεᾶς, ἔδραμε πρὸς τὸν Ἀπολλωνίδην.

— Αὐτὴ ποῦ ἀγκυρᾶς, εἶνε τῶρα εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος. Φοβοῦμαι, ἂν δὲν τρέξῃς νὰ τὴν βοηθήσῃς, μήπως ὁ Τρυφαίνου τὴν βλάψῃ, διότι εἶνε πολὺ ὀργισμένος μαζὺ της.

Όταν εἶδε τὴν Δάμκρως εἰσερχομένην, ὁ Τρυ-

φαίνου πλήρως χαρᾶς ἀνέκραξε διὰ τοῦ πανούργου ὕφους του:

— Καλῶς ἦλθες, ἀγκυρημένο μου παιδί. Πλησίασε χωρὶς φόβον, καλὴ μου Δάμκρως! Τί μοῦ φέρεις; ... Δύο δραχμαὶ! ... Ἡλιθία κατὰ καλλίτερον.

— Ὅμως αὐτὰ μόνον ἔχω.

— Εἶσαι λοιπὸν πτωχὴ;

— Μάλιστα.

— Ἄλλ' ἐνῶ θέλω νὰ γίνῃς πλουσία. Ἰδοὺ, δικτὶ σ' ἐφώνησα νὰ ἔλθῃς. Ὑπήκουσες καὶ ἔκαμες πολὺ καλὰ. Αὐτὸ δεικνύει, ὅτι ἔχεις ἀκόμη κάποιον συμπάθειν διὰ τὸν γέροντα Τρυφαίνου. Καὶ εἶνε δίκαιον, διότι ἐγὼ δὲν φροντίζω μόνον διὰ τὴν ἰδικήν μου εὐτυχίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἰδικήν σου. Ἄκουσε καλὰ, Δάμκρως. Δὲν θὰ ἐπιστρέψῃς πλέον εἰς τοὺς Χριστιανούς, ὅπου κατήντησες εἰς τὴν ἀθλιότητα.

— Εἰς τοῦτο δὲν δύναμαι δυστυχῶς νὰ σὲ ἀκούσω.

— Δὲν θέλεις νὰ με ἀκούσῃς; ... Μὰ τὸν Διόνυσον! ἀνεκράξεν ὁ Τρυφαίνου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν διαδρατῶν. Δὲν θέλεις νὰ με ὑπακούσῃς! Αὐτὸ εἶνε μεγάλη αὐθάδεια. Καὶ σοὺ ὑπόσχομαι νὰ σὲ καμῶ ἐγὼ νὰ ἀλλάξῃς γνώμην καὶ ἐν ἀνάγκῃ θὰ ζητήσω τὴν συνδρομὴν τοῦ ἀνθυπάτου. Δὲν ἐσυλλογίσθηκες, ταλαίπωρη, ὅτι ἔχω με τὸ μέρος μου τοὺς νόμους καὶ ὅτι ἂν θελήσῃς νὰ με παρακούσῃς θὰ ἐκδικηθῶ τοὺς Χριστιανούς, οἱ ὅποιοι εἶνε ἡ αἰτία τῶν μου τῶν κακῶν;

Οἱ Χριστιανοὶ! Αὐτὸ τὸ ὄμμα ἤρκεσε διὰ νὰ ἐξερεθίσῃ τὴν ὀργὴν τῶν συνηθροισμένων ἀνθρώπων.

Καὶ ὁ Τρυφαίνου ἐπωφεληθεὶς ἐξηκολούθησε:

— Βλέπετε αὐτὴν τὴν κόρην; Εἶνε ἰδικὴ μου. Καὶ ὅμως ἐνῶ δὲν ἔχω τί νὰ φάγω, με ἀφίνει νὰ ἀποθάνω ἀπὸ τὴν πείναν, ἀντὶ νὰ με βγάλῃ ἀπὸ τὴν δυστυχίαν μου, με ἕνα πλούσιον γάμο, ποῦ τῆς ἐτοίμασα. Ἐπικρατατεῖ ἐναντίον μου καὶ φωνάζει, ὅτι δὲν ἐνοεῖ νὰ με ἀκούῃ.

— Οἱ Χριστιανοὶ! ἐβόησεν εἰς ἐκ τοῦ πλήθους. Εἶμαι ἔμπορος ἀγαθμάτων καὶ με ἔχουν καταστρέψει.

— Εἶνε ἐχθροὶ τῆς κοινωνίας. Κάθε ἡμέρᾳ ὑβρίζουν τὴν Μεγάλην Θεάν.

— Αὐτὸ πρέπει νὰ τελειώσῃ μιὰ γιὰ πάντα.

Οἱ θαυμαστοὶ προπάντων, τοὺς ὁποίους τὰ

θαύματα τοῦ ἀποστόλου εἶχον ἀπελπίσει ἐπρόφρονον τρομερᾶς ἀπειλᾶς. Τότε ἡ Δάμκρως τρομαγμένη ἐψιθύρισεν. Κάμετέ με ὅτι θέλετε. Εἶμαι ἐτοιμὴ ν' ἀκούσω. Καὶ προσέθηκεν ἐνδομύχως.

«Θεέ μου, ἡ ψυχὴ μου μένει πάντα μαζὺ Σου. Ἄν εἶναι εἰς σὲ ἀρεστὸν νὰ ὑποφέρῃ τὸ σῶμα μου, κάμε ὥστε ἀντὶ τῆς θυσίας μου ταύτης, ν' ἀκούσῃ ὁ Ἀπολλωνίδης εἰς τὴν φωνὴν σου! ... Καὶ συγχώρησε τὴν Παννουχίδα! ...».

Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΛΑΖΩΝΕΙΑΣ

Ἄρνης τὸ ὕψος τοῦ Τρυφαίνου κατηνασθῆ ἐπὶ τῇ θεῇ τοῦ Ἀπολλωνίδου, προσερχομένου μετὰ τοῦ Εὐρυβάτου. Τὸ πρῶτον συνκίσθημα ἐνὸς ἐγκληματίου εἶνε ὁ φόβος. Καὶ ὁ Τρυφαίνου κατεπτοημένος ἐστράφη ἀμέσως πρὸς τὸν φιλόσοφον.

— Βλέπεις, εἶμαι ἐδῶ εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεᾶς. Δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ παραβιάσῃς τὴν ἄστυν της.

Ἄλλ' ὁ Εὐρυβάτης εἶπε με δυνατὴν φωνήν, ὥστε νὰ ἀκουσθῇ ἀπὸ τὸν κόσμον:

— Αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος εἶνε ἕνας κλέπτης. Τὸ ὁμολογεῖ με αὐτοὺς τοὺς λόγους του.

Ἐν τούτοις ἐπενέθη ὁ Ἀπολλωνίδης:

— Ἀργότερα κανονίζετε τοὺς λογαριασμούς σας. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔχομεν ἄλλα πράγματα νὰ σκεφθῶμεν. Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν Τρυφαίνου, τῷ εἶπε:

— Σοὺ ἀπαγορεύω νὰ κακομεταχειρίζεσαι αὐτὴν τὴν κόρην.

Ὁ μέθυτος με τὴν προσποιητὴν γλυκύτητά του ἀπήτησε:

— Λησμονεῖς, ἐξαίρετε Ἀπολλωνίδου, ὅτι εἶμαι ὁ κηδεμὼν της καὶ φυσικὰ ὁ ἀπόλυτος κύριός της. Λοιπὸν, δὲν ἔμπορῶ νὰ μεταβιβάσω τὰ δικαίωμά μου παρὰ εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος θὰ γίνῃ σύζυγός της.

— Τὴν ζητῶ ἐγὼ ὡς σύζυγον.

— Θαυμάσια, ἐξηκολούθησεν ὁ Τρυφαίνου. Ἄλλὰ ἔχομεν ἀκόμη μερικὰς λεπτομερείας νὰ συζητήσωμεν καὶ νὰ κανονίσωμεν μεταξύ μας.

— Τὸ ἔχω ἤδη σκεφθῆ, ἀπεκρίθη ὁ Ἀπολλωνίδης. Ἄλλὰ πρόσεξε μὴ εἶσαι πολὺ ἀπειτηνικός, διότι θὰ χάσῃς τὰ πάντα.

— Μοῦ χρειάζονται διακόσιαι δραχμαὶ, εἶπεν ὁ μέθυτος, αὐτὸς οὗτος κατακτηθεὶς διὰ τὸ θράσος του.

Ἐν τούτοις ὁ Ἀπολλωνίδης τῷ εἶπε:

— Ἐλα μαζὺ μου εἰς τὴν οἰκίαν μου, νὰ σοὺ μετρήσω τὸ ποσὸν αὐτό.

Μία φωνὴ τότε ἠκούσθη:

— Νὰ δύο ἀνθρώποι, πολὺ εὐτυχεῖς, χάρις εἰς ἐμέ.

Δὲν εἶνε ἀληθές, Εὐρυβάτη;

Ἦτο ἡ Παννουχίς, ὁ δὲ φιλόσοφος μετ' ἀποστροφῆς ἀποθείσας αὐτήν, εἶπε:

— Παννουχίς, ἔχεις καὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἴσην ἀσχημον, ὅπως καὶ τὸ πρόσωπον.

Ἡ νεανίς δὲν ἐπερίμενε τοιαύτην προσβολὴν καὶ πλήρως ὀργῆς ἐψιθύρησε:

— Καί, τὸ ἤξεύρω, πῶς μ' εὐρίσκεις ἀσχημον καὶ κουτὴν. Εὐτυχῶς ἄλλοι ἔχουν καλλιτέραν ἰδέαν περὶ ἐμοῦ καὶ ἰδοὺ ἀκριβῶς ὁ Τρυφαίνου μοῦ ἔκαμε προτάσεις λαμπράς.

— Εἶται ἀξία τούτου.

— Καὶ μήπως δὲν ἔγινε τῶρα πλούσιος;

— Δὲν τὸ ἤξεύρομεν ἀκόμη.

Καὶ ὁ φιλόσοφος στρέψας τὰ νῶτα του μετὰ μεγίστης ἀποστροφῆς, ἐπληθίσασεν τὸν Ἀπολλωνίδου. Ὁ Τρυφαίνου καὶ ἡ Δάμκρως τὸν ἠκολούθηον σιωπηλοί. Καὶ ἐνῶ ἐπροχώρουσαν εἰς τὸν δρόμον, βρισθόντα τεχνιτῶν, προσκνητῶν καὶ ἱερέων, οἱ ὅποιοι ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἀνῆρχοντο πρὸς τὸ ὄρος Κορσός, ὅπου κατώκει καὶ ὁ γλύπτης, συνήντησαν τὸν Παῦλον Τρυφᾶν. Ὁ ἀπόστολος ἀνεγνώρισε τὴν Δάμκρως καὶ τοὺς συνοδοὺς της.

Τὸ βλέμμα του προσηλώθη ἐπὶ τῆς νεανίδος μετὰ τῆς θλιβερᾶς τρυφερότητος, ὥστε ἡ Δάμκρως δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ ὑποφέρῃ, ἀλλὰ ἐγκλήλωσε τοὺς ὀφθαλμούς της ὡς ἐγκληματίνας.

Όταν ὁ Ἀπολλωνίδης ἔθεσεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀπλήστου Τρυφαίνου τὰς διακοσίας δραχμαὶς, τῷ εἶπε:

— Τῶρα πήγαινε.

Ἄλλὰ καθὼς ὁ Τρυφαίνου διήρχετο τὸ κατῶφλιον τῆς οἰκίας, τὸν συνέλαβεν ὁ Εὐρυβάτης.

— Αὐτὸ τὸ χρῆμα μοῦ ἀνήκει, κλέπτη. Δόσε μοῦ το εἰς τὴν στιγμὴν.

Ὁ Τρυφαίνου προσεπάθησε νὰ διακρύψῃ δυστυχῶς ἡ πυγμὴ τοῦ φιλοσόφου ἦτο δυνατὴ.

— Δόσε μοῦ το, σοὺ λέγω; Ἐν πρώτοις διότι εἶνε δίκαιον αὐτὸ καὶ ἐπειτα διότι...

καὶ συγχρόνως ὁ Εὐρυβάτης τῷ ἔθεσεν ὑπὸ τὴν ρίνα τὴν λάμπουσαν λεπίδα ἐγχειριδίου... διότι θὰ ἔχῃ τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ πολῦτιμος ζωὴ σου ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ διακοσίας δραχμαὶς.

Ὁ Τρυφαίνου καταπτοημένος ἀφῆκε τὴν λείαν του. Ἄλλ' ὅταν ἀπεμακρύνθη ἀρετὰ, ἔρριψε πρὸς τὸν φιλόσοφον τὰς τρομεροτέρας ἀπειλᾶς.

Ὁ Εὐρυβάτης ἐμειδίασεν ἠσυχώτατος.

Ἡ Δάμκρως καὶ ὁ Ἀπολλωνίδης ἐμειναν μίαν στιγμὴν ἄφωνοι ὁ εἰς ἀπέναντι τοῦ ἄλλου. Καὶ οἱ δύο ἐφάνιντο ὡς ἀπαλώσαντες τὴν φωνὴν των, τελείως συγκεχυμένοι.

Τέλος ὁ Ἀπολλωνίδης εἶπε:

— Τῶρα, Δάμκρως, εἶσαι ἐλευθέρᾳ.

— Δέν είμαι ἐλευθέρα, ἀφοῦ εἶμαι ἰδική σου.

— Εἶσαι ἐλευθέρα.

Ἐν δάκρυ ὠλίσθησεν ἐπὶ τῆς παρειᾶς τῆς Δαμάριδος καὶ ἐμορμύρησεν :

— Εὐχαριστῶ :

Τὸ «εὐχαριστῶ» τοῦτο ἐράνη σκληρότατον εἰς τὸν γλύπτην. Ἐν τούτοις ἡ Δάμαρις δὲν ἔφρευγε, πρὸς μεγίστην ἐκπληξίν του Κεὶ ἀίρνηθίως, ἐπανελθούσης τῆς ἐμπιστοσύνης της μετὰ τῆς εὐθυμίας, ἠσθάνθη ἀκτανίκτητον ἀνάγκην νὰ τῷ ἐκφράσῃ τὴν εὐχαριστήτιν της.

— Ἀπολλωνίδη, εἶσαι καλός ! Δέν μοῦ ὀμίλει ὡς κύριος πρὸς δούλην — ὦ ! πόσον τρομερὰ ἦτο ἡ ἡμέρα τῆς Διονυσιακῆς πομπῆς ! — ἀλλὰ ὡς φίλος πρὸς φίλην. Τώρα πλέον ποῦ σοῦ ὀμιλῶ, δέν φοβοῦμαι. Ἰδοῦ, φίλτατέ μου Ἀπολλωνίδη, ὅτι ὁ Θεὸς ἀκούει τὰς προσευχὰς μας. Κ' ἐγὼ συχνὰ τὸν παρεκκλῶ νὰ ἀνοίξῃ τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν ἀλήθειαν, διὰ νὰ ἡμπορέσῃς νὰ με ἐνοήσῃς καὶ διὰ νὰ εἶσαι μίαν ἡμέραν εὐτυχῆς, ἐξ αἰτίας ἐμοῦ.

— Σκέπτεσαι λοιπὸν κάποτε καὶ ἐμέ, ὠραῖα μου Δάμαρις ;

— ὦ ! πολὺ συχνά !

Καὶ αἰ παρειὰ τῆς κόρης ἐπορφυρώθησεν διὰ μιᾶς. Ἦδη ἡ σύγχησις της ἐκ νεοῦ τὴν κατέστησεν ἄφρονον. Καὶ ὠμίλησεν ὁ καλλιτέχνης. Τοιαῦται ἰδέαι εἰς μίαν κόρην, τῷ ἐφαίνετο πρᾶγμα πολὺ πικρὰ καὶ ἀξίον πολλῆς μελέτης.

— Εἰπέ μου, Δάμαρις, διακτὶ ἀφοῦ εἶσαι χριστιανὴ, εἰσῆλθες εἰς τὸν ναὸν τῆς Μεγάλης Θεᾶς ;

— Διότι ἡ Παννυχὶς με εἶχε πληροφορήσει ὅτι εἶχεν ἐκεῖ καταφύγει ὁ Τρυφαίνης, πᾶσων καὶ ὅτι μ' ἐξήτει δι' αὐτὴν τὴν ἀθλιότητά του.

— Καὶ δὲν ἐσκέφθης, ἀπερίσκεπτος, ὅτι ἀπαξ σὲ ἐκράτει εἰς χεῖρας του, δὲν ἠδύνασο πλέον νὰ τοῦ διαφύγῃς ;

— Τὸ ἤξευρα, εἶπεν ἡσύχως.

Ἄπολλωνίδης ἐξεπλήσαστο περισσότερον.

— Μὰ λοιπὸν, ἀφοῦ τὸ ἤξευρες, πῶς ἀφείθης τόσον βλακωδῶς νὰ πέσῃς εἰς τὴν παγίδα του ;

— Δέν ἤμουν βλάξ, φίλε μου. Ἀπλῶς ἐπραξά τὸ καθήκον μου. Διότι ὁ Χριστὸς ἀπειτεῖ νὰ εὐσπλαγγιζόμεθα ὅσους πάσχουν καὶ ἂν ἔχωμεν ἕνα τεμάχιον ἄρτου, μὰς διδάσκει νὰ δίδωμεν τὸ ἥμισυ εἰς ἐκείνον ποῦ ὑποφέρει ἀπὸ πείναν.

— Ἀλλὰ, σὺ Δάμαρις, δὲν ἔδωσες τὸ ἥμισυ τοῦ ἄρτου σου, παρὰ ἐδόθησεν σὺ αὐτῇ ὀλόκληρος.

Ἡ Δάμαρις ἀπεκρίθη ἀκόμη.

Ἄπολλωνίδης μ' ἐκάλεσεν, ἔπαυσε καὶ ἰδοῦ διακτὶ δὲν ἡμποροῦσα ν' ἀρνηθῶ νὰ ὑπάγω. Ἐπειτα, μάθε ὅτι καὶ ἐκεῖνος, τὸν ὅποιον λα-

τρεύομεν, ὁ Χριστὸς, παρεδόθη καὶ αὐτὸς ἐπίσης ὀλόκληρος δι' ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὑπῆρχε τι τὸ μεγάλο καὶ μυστηριώδες, τὸ ὅποιον συνεκίνει μυχιαίτατα τὸν γλύπτην. Καὶ εἶπε με φωνὴν φλογερὰν, ἀλλὰ ἱκετευτικὴν.

— Εἶσαι ἐλευθέρα, Δάμαρις μου. Σοῦ τὸ εἶπα ἤδη. Ἡμπορεῖς, ἂν τοῦτο σ' εὐχαριστῇ, νὰ ὑπάγῃς πάλιν μετὰ τῶν Χριστιανῶν καὶ νὰ μὴ με ἐπανιδῆς πλέον. Ἐν τούτοις οἱ λόγοι σου μοῦ ἔκαμαν καλόν· καὶ ἂν εἶσαι καλὴ, μὴ μ' ἐγκαταλείψῃς ἀκόμη. Σὲ ἱκετεύω, κάμε καὶ ἐμὲ νὰ μάθω ὅ,τι γνωρίζεις, εἰπέ μου ἐκεῖνο, ποῦ σὲ κάμνει τόσον ἰσχυρὰν, καὶ διακτὶ ἐγὼ, ὅταν σὲ ἀκούω, γίνομαι ἄφρονος· ὀμίλει μου ἀδιακόπως, πολὺ, πολὺ.

Καὶ ἡ Δάμαρις ὑπήκουσεν. Ἐνῶ δὲ ὠμίλει, ἐφάνετο εἰς τὸν Ἀπολλωνίδην, ὅτι τὸ πρόσωπον τῆς νεκρᾶς κόρης ἦτο περιβεβλημένον ὑπὸ αἰγλης τοιαύτης, οἷα ἡ περιβάλλουσα τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων πρὸς τὴν Ἀνατολήν, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ αὐγὴ ἐγγίζει.

Ἐν τούτοις ἡ ἡμέρα ἐπλησιάζεν εἰς τὴν δύσιν της, ὅταν ἡ Δάμαρις ἀνέκραξε :

— ὦ ! Ἀπολλωνίδη ! Εἰπέ μου, αὐτοὶ οἱ μαρμαρίνοι θεοὶ τί ἔκαμαν ἕως τώρα διὰ τὰς ψυχὰς μας ; Ποῖον ἄνθρωπον μετέβαλλον σοφότερον καὶ καλλίτερον ; Ἡ μᾶλλον ποῖαν ψυχὴν ἄφρισαν πλέον εὐτυχῆ καὶ γαληνικὴν ; Ἄν δὲ ὀμολογῆς, ὅτι δὲν κάμνουν τίποτε διὰ τοὺς ἀνθρώπους, διακτὶ ἀρνεῖσαι εἰς τὸν Θεὸν μὰς τὴν λατρεῖαν, τὴν ὅποιαν τόσον ἀξίζει ; Διακτὶ δὲν ἐργεσαι μαζί μου ; Εἰπέ μου, διακτὶ ;

Ἄπολλωνίδης ἦτο προφανῶς τεταραγμένος· εἶπεν ἀπλῶς :

— Ἴσως ὁ πῶθος σου γίνεαι. Αὐτὸ μόνον εἶμπορῶ τώρα νὰ σοῦ ἀπαντήσω. Ἐὰν ἀπανταλαθῶμεν αὐτὸ τὸ μαθημα, διότι θὰ ἐπανέλθῃς, Δάμαρις μου, ὑποσχέθητί μου ὅτι θὰ ἐπανέλθῃς.

Ἐκεῖνη ἐψιθύρισε :

— Ἐὰν ἐπανέλθω.

Καὶ κατῆλθε τὸν λόφον με τὴν ψυχὴν ὑπερχαριν. Ἀίρνης συνήτησε τὴν Παννυχίδα, ἥτις σκεπτικὴ τῆς εἶπε.

— Λοιπὸν, Δάμαρις, δὲν σοῦ τὸ ἔλεγα ἐγὼ, ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ ἐπανήρξασο εἰς τὴν Ἀρτεμίν καὶ τὸν Ἀπολλωνίδην ; Ἰδοῦ ὅτι σὲ βλέπω εὐτυχῆ καὶ χαίρω καὶ ἐγὼ μαζί σου.

Ἡ Δάμαρις εἶπε μετριοφρόνως :

— Δέν ἐπῆγα ἐγὼ εἰς τὴν Ἀρτεμίν· ἀπεικνίας ὁ Ἀπολλωνίδης ἦλθε πρὸς ἡμᾶς.

Σατανικὸς γέλως ἐξέφυγεν ἀπὸ τὴν Παννυχίδα.

— Ἐὰν τὸ ἰδοῦμε !

Ἡ Δάμαρις ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον της.

Ἄλλ' ἤδη ὅλη ἡ χαρὰ της εἶχεν ἐξακτισθῆ.

Ἄπολλωνίδης ἐπὶ πολὺ εἶχε παρακολουθήσει τὴν νεανίδα διὰ τοῦ βλέμματός. Ὄταν

δ' ἐξηφανίσθη, ρεμβάζων παρετήρει ἀπὸ τὸ κατώφλιον τῆς οἰκίας του τὸν ἥλιον δύοντα ὀπισθεν τοῦ ὄρους Γαλαζίου. Ἐπὶ τῶν παιδιᾶδων, ἐξηπλουμένων ὡς βελουδίνων ταπήτων, ἔβλεπε ἐξελισσομένους τοὺς ἁρμονικοὺς ἐλιγμούς τοῦ Καύστρου, ὅστις ἐφλέγετο ἐκ τῶν τελευταίων ἀκτίνων τοῦ ἡλίου, ὡς μετὰλλιν πυρκατωμένον.

Αἴρνης ὁ Ἀπολλωνίδης ἐσκέφθη.

— Τί λοιπὸν μεγαλειότερον ὑπάρχει ἀπὸ τὸ κάλλος ;

Εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ὡσεὶ ἡ σκέψις αὐτῆ ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ρεμβασμοῦ του, ἀπεκάλυψε βραδέως τὴν Ἀρτεμίδα, τὴν ὅποιαν τῷ ἐνέπνευσεν ἡ Δάμαρις. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο ἀφ' ὅτου εὐρίσκατο ἐν Ἐφέσῳ, εἶχε πάντοτε κεκαλυμμένον, διότι ἐφρόνει, ὅτι ἐξ αὐτοῦ προήρχετο ἡ ἀτυχία του. Ἦδη τὸ ἐπεκαλεῖτο καὶ τὸ ἱκέτευε νὰ καταπαύσῃ τὴν ταρχήν του. Καὶ ἰδοῦ ὅτι τὸ καλλιτεχνικόν του ἐνστικτον ἀπεδίωξεν ἐξ αἴρνης ὅλας τὰς θλιβερὰς σκέψεις καὶ τὸν ἐκυρίευσεν ὀλόκληρον.

— Πόσον εἶνε ἀτελέσ ! . . . Αὐτὸς ὁ βραχίων εἶνε νεκρός ! . . .

Ἡ κνήμη αὐτῆ εἶνε δυσανάλογος ! . . .

Καὶ παραβῆλθον τὸ ἄγαλμα τοῦτο πρὸς ἐκεῖνο τὸ ζῶν, ὑπερ πρὸ ὀλίγου ἔβλεπεν ἐνώπιόν του, ἤρχισε πυρτωδῶς νὰ ἐργάζεται ἐφ' ὅσον καὶ ἐλάχιστον φῶς εἰσέδυνεν εἰς τὸ ἐργαστήριόν του. (ἄκολουθεῖ).

Η MISS KETY ELUERT

Ἰδιότροπος ἀμερικανὴς ἡ Miss Kety Elvert ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ ἀπὸ Βιέννην εἰς Βερολίνον σιδηροδρομικῶς διὰ τοῦ Express. Ἐπειδὴ ἦτο ἡ πρώτη φορὰ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ ταξιδεύσῃ ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης, ἠρώτησε τὸν ξενοδόχον κατὰ ποῖαν ὥραν ἀκριβῶς ἀναχωρεῖ τὸ Express ὁ Ξενοδόχος τῆς ἀπήτησεν ὅτι κατὰ τὴν 4 ΜΜ ἀκριβῶς ἀναχωρεῖ καὶ ὅτι δέον νὰ παρευρίσκειται εἰς τὸν σταθμὸν, τοῦλάχιστον ἡμίσειαν ὥραν πρότερον ἡ Miss Elvert ἐκάνοιτο τὸ ὄρολόγιόν της με ἐκεῖνο τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἐξῆλθεν εἰς περίπατον, ἀφοῦ δὲ περιῆλθε διάφορα ἀξιοπεριεργα μέρη τῆς Βιέννης, μετέβη εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον, παρέλαβε τὰς ἀποσκευὰς της καὶ διηυθύνθη εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν. Ἀφοῦ παρέδωσε εἰς τὸν Σταθμάρχην τὰς ἀποσκευὰς της καὶ ἐπλήρωσε ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ τὸ εἰσιτήριον τῆς πρώτης θέσεως ἐξῆλθε εἰς τὸν περίβολον τοῦ σταθμοῦ καὶ περιεργάζετο τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅτε πλησιάζει ὁ ἀστυφύλαξ τοῦ σταθμοῦ καὶ τῆς λέγει με τὸν εὐγενέστερον τρόπον : «μὲ συγχωρεῖτε, Κυρία διὰ τὸ θάρος μου

ἀλλὰ τὸ καθήκον μου ἐπιβάλλει νὰ σὰς παρακαλέσω, ὅπως μοῦ παραδώσῃτε τὸ περιστροφὸν αὐτὸ τὸ ὅποιον φέρετε εἰς τὴν ζώνην σας καὶ πιστεύω, ὅτι ἡ εὐγενὴς σας καρδία δὲν θ' ἀρνηθῇ τὴν χάριν ταύτην ἢ ὅποια εὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντός μου». Εἰς τοὺς εὐγενεῖς λόγους τοῦ ἀστυφύλακος ἡ Miss Elvert ἀπήτησεν, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του καὶ ὅτι τὸ περιστροφὸν αὐτὸ δὲν θὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ζώνης της, εἰμὴ ὅταν θὰ κείται νεκρὰ καὶ σιρέψασα τὰ ἰῶτα ἐξηκολούθησε περιπατοῦσα Ὁ ἀστυφύλαξ τότε μετὰ τὴν μεγαλειότητα εὐγένειαν τῆς ἐξήτησε καὶ πάλιν τὸ ὄπλον ἐκεῖνο, προσθέσας ὅτι θὰ ὑποχρεωθῇ παρὰ τὴν θέλησίν του νὰ μεταχειρισθῇ τὴν βίαν, ἦτοι νὰ καλέσῃ τὸν ἀστυνομικὸν Σταθμάρχην, καὶ νὰ ἀναθέσῃ εἰς αὐτὸν τὴν λύσιν ἡ Miss Elvert ἀπειλητικῶς τοῦ ἀπήτησεν, ὅτι δύναται νὰ φωνάξῃ καὶ τὸν ἀδιοκράτορα ἀκόμη, ἀλλὰ τὸ περιστροφὸν ἀδυνατεῖ νὰ τὸ παραδώσῃ καὶ τὸν παρεκάλει νὰ ἀποσυρθῇ, τότε ὁ ἀστυφύλαξ ἐσφύρισε καὶ προσῆλθεν ὁ ἀστυνομικὸς Σταθμάρχης μετὰ τοῦ ἀποσπάματος καὶ περιεκύκλωσε τὴν Miss Elvert, προσκαλὼν αὐτὴν νὰ παραδώσῃ ἀποσπαστικῶς εἰς τὸν Σταθμάρχην. «Πισῶν καὶ ἤρχισε νὰ πυροβολῇ, ἀλλ' ἀπὶ τὰ ἐξέρχονται φωναὶ σφαιραὶ ἐκ τοῦ περιστροφῶν, ἐξήρχοντο ὅλα τὰ εἶδη τῆς ραιτικῆς ἦτοι δακτυλίθραι βελονοθήκαι κλωστοὶ, παντὸς χρώματος κτλ : καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ἔκταν βολήν, ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κήνης τοῦ περιστροφῶν ἐν ἀρκετῶ πλούσιον ριπίδιον, τὸ ὅποιον προσέφερε εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμάρχην, λέγουσα «λάβετε κύριε, ὅπως ἀερισθῆτε καὶ στεγνώσῃτε τὸν ἰδρώτα τὸν ὅποιον ἐχέσατε σπεύδοντες νὰ με συλλάβητε» Ὁ ἀστυνομικὸς Σταθμάρχης λίαν τεταραγμένος παρέλαβε τὰ ἐκ τοῦ περιστροφῶν πεσόντα εἶδη καὶ παραδίδων αὐτὰ εἰς τὴν Miss Elvert, παρεκάλει αὐτὴν νὰ τὸν συγχωρήσῃ διὰ τὴν ἐνόχλησιν. Ἡ Miss Elvert μετὰ τὴν μεγαλειότητα ἀφέλιαν καὶ ψυχραιμίαν, ἀπήτησεν εἰς τὸν εὐγενῆ ἐκεῖνον Σταθμάρχην. Τίποτε, φίλε μου, διεσκέδασα μισὸ σας ἀκριβῶς ἡμίσειαν ὥραν, ὅση δηλ. ἐπελείπετο νὰ ἀναχωρήσῃ τὸ τραῖνον ! ! . . .

Ζάκυνθος

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Ἀγγιλος Σαλοῦτσος.

Ζήτει τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἄλλων καὶ ἔσο βέβαιος, ὅτι αὕτη δὲν θ' ἀμελήσῃ πρῶτον νὰ σὲ περιλάβῃ.

Ἡ γλώσσα εἶναι ἀσφαλὴς· κάτοπτρον τῆς ψυχῆς, ὅταν γνωρίζῃ τις νὰ τὴν ἐκτιμᾷ.

ΤΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ

Πώς βρέθηκα μὴ μὲ ρωτῆς οὔτε καὶ γῶ δὲ ξέρω
τὰ χρόνια ἔπου ἐπέρασα μοῦ πήρανε τὸ νοῦ
μοῦ δώσανε τὴ δυνατυχιά, τὸ πόνο, καὶ τὴ λύπη
καὶ τὴ σκορπάω γύρω μου καὶ φθάνει κάπου ἄλλοῦ
*Ὅπου φτυρνῶ φεύγουμε ὅλοι τὴ συντροφιά μου
μὲ τρέμουμε μὲ πέρνουμε πῶς εἶμαι ἕνα στοιχείο
μὲ βλέπουμε πελώριο καὶ μὲ περιφρονοῦνε
τὰ ῥόδα χαμηλόνουμε τὰ φύλλα μὲ θυμὸ
*Ἀπάνω μου πατὲ πουλιὲ δὲν ἦλθε νὰ λαλήρη
νὰ βγάλλῃ ἀπὸ τὰ φύλλα μου κελιάδημα γλυκὸ
παρὰ τοῦ Γκιῶνῃ ἢ ἄχαρι καταραμένη γλώσσα
ποῦ χύνει ἕνα μοκίοιο κελιάδημα πικρὸ
*Ἀπ' τὰ πικρὰ τὰ φύλλα μου πῆγανε τρομασμένοι
νυκτοκογᾶκοι βιαστικοὶ χωρὶς καμμιὰ λαλιὰ
ὁ ματωμένος ὁ βορρῆς τσακίζει τὰ κλαδιά μου
καὶ μέσα ἀπὸ τὰ φύλλα μου οὐρλιάζει δυνατὰ
Ξεσπᾶνε ἀκατάπαντα βροχὲς εἰς τὸ κορμὶ μου
ταῖς ῥιζὲς μου ξεθάφτουμε οἱ μαῦροι κεραινοὶ
σχιζοῦνε, κατῆ ἀλέπητα τὸ δόλιο μου κουφάρι
κ' εἰς ὅλα αὐτὰ ἔπου τραβῶ τὸ ξέρεις τὸ γιατί ; ;
*Ὅταν ἐκεῖ σὺ Γολγοθᾶ ἦτανε ὁ σταυρωμένος
καὶ τότες ὄρες τοῦ ἔκρυβε ὁ *Ἥλιος τὴ θωριά
καὶ τὰ ποτάμια ἐστρέφανε καὶ σχίσθησαν οἱ βράχοι
καὶ ἀπὸ τὰ δένδρα ἐπέσανε τὰ φύλλα τὰ χλωρὰ
Καὶ οἱ πιθαμένοι ἐβγήκανε ἀπὸ τὰ μνηματὰ τους
καὶ τὸ γλυκὸ κελιάδημα ἐσώπασε καὶ αὐτὸ
καὶ ἡ ἀστραπὴ ἢ ἀιέλιωτες ἐδίωχναν τὸ σκοτάδι
ποῦ τὸ χρυσὸ ἐσκίπαζε πικρὸ καὶ λυπηρὸ
*Ἐγὼ μονάχα ἐστάθηκα φυλὸ καμαρωμένο
ἀδιάφορα, περήφανα, κ' ἐβλέπα τὸ σταυρὸ
δὲν οὔσηκα ἄπ' τὴ θέσι μου στὴ κοσμοχალασίλα
μάστιγας σ' ὅλα ἦμονα χωρὶς νὰ φοβηθῶ
Γιὰ τοῦτο ἄπάνου μου βραγιά ἔπεισε μία κατάρη
πάντα σὲ κοιμητήρια νὰ ἔχω κατοικιὰ
ἀπὸ τὸ κόσμο ἀπόμακρα μονάχα νὰ φτυρνῶ
νὰ μὴν αἰσθάνομαι ποτὲ τί θὲ νὰ πῆ χαρὰ
*Ὁ ἄχαρος ὁ δίκιος μου πλάσμα νὰ μὴν ἰσκιῶνῃ
μῆνυμα εἶμαι πάντοτε μεγάλῃς δυνατυχίᾳς
μαυροκτυμένο, σκυθρωπὸ νὰ φαίνομαι στὸ κόσμο
σημάδι νῆμαι αἰώνιο κατάρης τρομερῆς ! ! .

Ζάκυνθος *Ἀγγελος Σαλούτσης.

ΚΑΛΩΣ ΜΑΣ ΗΛΘΕΣ

Πόσον ἀγαπᾶς χερσὸν νὰ ἔφαινε ἢ φράτα καὶ ποθητὴ
νύμφη τὸ ἀραχνόφρακτον πέπλον τῆς ; ὅπως παρουσια-
σθῇ λευκὴ, ἀγνή καὶ ἄσπιλος πρὸ τῶν λοιμάρων βλεμ-
μάτων μας καὶ πρὸ τοῦ διγυρνῶτος αἰσθηματός μας, τὴν
ἀγνήν αὐτῆς λευκότητα καὶ παρουσία ; Μᾶς ἦλθε ! καὶ
μὲ πολλὴν χαρὰν τὴν ὑπεδέχθημεν... λευκὴ ! μαρμάρινη !
λάμπουσα καὶ ἀκτινοβολοῦσα ἐξ ἀγνῆς χάριτος καὶ ἐκ-
πάγλου λευκότητος, ψυχρὰ ὠλισθαίνειν ἐκ τοῦ τεφρο-

χρον καὶ σοβαροῦ οὐρανοῦ, πίπτουσα ἐκ τοῦ ἕφρου,
ἐφαίνετο τρέχουσα ἀτάκτως εἰς κροσσούς ἐκ δαντέλας,
ἀετῶφαιον αἰθέριοι δάκτυλοι καὶ πάλλευκαι νύμφαι τῶν
δασῶν καὶ δρυμῶων. *Ἀπόλλωνες τοῦ Παρνασσοῦ καὶ
*Ὀλύμπου εἰς τὰ χυτὰ ὑφαντήρια τῆς Πάρνηθος καὶ
*Ὀσοῆς. Καλῶς μᾶς ἦλθετε λευκὴ νύμφη, ἢ παρουσία
σου μᾶς ἐτίμησε χαρᾶς ἀδόλου καὶ εὐκλεινοῦς. Καλῶς
μᾶς ἦλθετε λευκὴ παρθένος, ἀθῆα κόρη τῶν ὀρέων, ἢ
ἀγνότης σου μᾶς ἐθάμψωσεν, ἢ δὲ πάναγος λευκότης σου
μᾶς μετέφερεν εἰς ἕψη αἰθέρια καὶ λευκὰ, φῶς σὺ ! Πό-
σον εἶσαι φράτα ! Δὲν σὲ χορταίνουμεν, λευκὴ νυφοῦλα,
τί φράτος ποῦ εἶσαι ὁ πέπλος σου ! Τί ἄσπιλος ποῦ
εἶσαι ἢ μορφή σου... μὲ πόσῃ νωχέλιαν ἐξηπλώθη; πρὸ
ἡμῶν. Δὲν φοβέσαι ! μὴ μοκλῶμεν μὲ τοὺς πόδας
μας τὴν ἀγνήν σου λευκότητα ; Δὲν φοβέσαι ! μὴ ὁ
πέπλος σου ὁ κατίλευκος κηλιδωθῇ ἐκ τῶν πατημά-
των μας ; ὦ ! φράτα νύμφη, μῖνε πάντοτε πλησίον
μας, εἶσαι πολὺ ὡμορρη καὶ προσφιλῆς, τὸ λευκόν σου
κάλυμμα συμβολίζει τὴν ἀγνότητα καὶ ἢ ἀγνότης εἶσαι
τὸ φραιότερον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐπιθυμήσῃ
τις. Μῖνε μεθ' ἡμῶν, αἰκίως μῖνε.

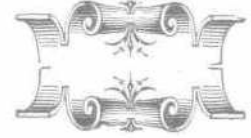
Σοφία Κ. Οἰκονομίδου.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

Τὰ χειμερινὰ κρυολογήματα.

Ταῦτα εἶναι συνήθη, ἰδίως ἐν πλήρει χειμῶνι, ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λεγομένη, ὅστις βαρὺς χειμῶν συν-
ήθως μᾶς ἐπισκέπτεται κατὰ τὸν Δεκεμβρίου καὶ *Ια-
νουάριον καὶ μᾶς φιλοδωρεῖ μὲ τὴν συνοδεύουσαν αὐ-
τὸν πάντοτε γρίππην.
*Ἡ νόσος αὕτη γρίππη, εἶναι ὀχλήρᾳ καὶ συνήθως
ἐπικίνδυνος εἰς τοὺς ἀσθενεῖς χαρακτηρεῖται καὶ προθε-
θηκῶς, εἰς τινες δέον νὰ προφυλάσσονται ὡς ἐξῆς, καθ'
ὅσον μᾶς καταλαμβάνει τὴν νύκτα ἰδίως, καὶ δὴ κοι-
μωμένους. Εἶναι ὁμοῦ καὶ κολλητικὴ καὶ δέον νὰ
προφυλασσώμεθα, μὴ ἐγγιζόντες τοὺς προσβληθέντας
ἤδη ἐκ ταύτης.
Τὴν νύκτα περὶ τὴν 2-3 ὥραν μετὰ τὸ μεσονύ-
κτιον ἢ ἀτμόσφαιρα τοῦ τόπου μας μεταπίπτει ἀποτό-
μως 10-12 βαθμοῦς καὶ οἱ πνεύμονες ὡς καὶ τὰ ἔρ-
ρινα ὄργανά μας ἀποτόμως ψυχραίνονται προσβά-
λονται, κρυολογοῦντα, ὡς λέγομεν. *Ἀλλὰ ἀποτέλε-
σμα εἶναι, ὅτι τὴν πρῶταν ὁ λάρυγξ πνίγεται ἀπὸ τὰ
φλέγματα, αἱ δὲ ρινικαὶ μας ὁπαὶ εἰσὶ κεκλεισμέναι
καὶ ἀρθρον ὕγρον ἐκχύνουσιν. Οἱ δὲ ἀσθενικοὶ κερα-
λαγοῦσιν ἐν ταύτῃ καὶ πυρέσσουσι βραδύτερον, ὅτε
ἀνάγκη οἰκουρίας καὶ θερμῶν ἐπανειλημμένων, ἢ α
ἀναστήσωσι τὴν ὑγίαν.
Καλεῖτερον ὁμοῦ τούτου συνιστῶμεν τὴν ἐξῆς συμ-
βουλήν. Θέρμανσιν, εἰ δυνατὸν, διαρκῆ καὶ ὁμοίαν ἐν
ὅλοις τοῖς ὤματιοις καὶ ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, ἀποφεύ-
γοντες τὴν μονομερῆ καὶ ὀλιγόωρον θερμότητα, ἵνα
ἐκτεθῶμεν εἰς αἰ ψυχρότερον ὤματιον.

*Ὁ *Ἰατρός σας

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΕΝΩΣΙΣ

ΜΩΣΑΪΚΟΝ

*Ἡ «Μακτέν» γράφει ὅτι ἡ ἔνωσις τῆς Κρήτης
ἀναβάλλεται, διότι τινὲς τῶν Μεγάλων Δυνά-
μεων φοβοῦνται μήπως ἢ Ἑλλάς παραχωρήσῃ
εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὡς πολεμικὸν λιμένα τὴν
Σούδαν.

*Ἡ εἰδησις μὲ ἐνέβαλε εἰς σκέψεις καὶ ἔυρον,
ὅτι ἡ «Μακτέν» σὺν νὰ ἔχη δίκαιον. Ἐνθυμοῦμαι
μάλιστα καὶ περιστατικὰ δικαιολογοῦντα τοὺς
φύλους αὐτοῦς.

Τὸν χειμῶνα πέρυσι εἶχον μεταβῆ εἰς ἐν παρὰ
τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας νυκτερινὸν κέν-
τρον, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα δὲν τολμοῦν νὰ προ-
φέρουν οἱ υἱοὶ ἐνώπιον τῶν πατέρων των. Εἰς
τὸ καφέ-σκαντὰν αὐτό, καθὼς εἶνε γνωστὸν, ὑ-
πάρχον ἀντιπρόσωποι ἔλων τῶν Μεγάλων Δυ-
νάμεων, δηλ. Ρωσσίδες, Γαλλίδες, Γερμανίδες,
Ἀυστριακαί, Ἀγγλίδες καὶ τοῦ ὑποδοῦλου
Ἑλληνισμοῦ ἀκόμη.

*Ὅτι αἱ ἀντιπρόσωποι αὐταὶ εἶνε Μεγάλαι
Δυνάμεις δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Διότι φυσικὰ
δὲν δύναται οὐδεὶς ν' ἀρνηθῇ τὴν ιδιότητα αὐ-
τὴν, ἀφοῦ αἱ μνημονευθεῖσαι ἐλκύουν, ὄχι μόνον
τοὺς νέους, ἀλλὰ καὶ τοὺς γεροντοτέρους ἀκόμη,
οἱ ὅποιοι ἀψήρουν τὴν ποδάγραν, διὰ νὰ κα-
τέλθουν εἰς τοὺς τοιοῦτου εἶδους ὑπογείους πα-
ραδείτους. Ἐκάστη ἐξ αὐτῶν κανονίζει τὴν
τύχην αὐτῶν... καὶ αὐτοὶ πάσῃ θυσίᾳ προσπα-
θοῦν νὰ προστεκύσουν τὴν εὐνοϊάν των καὶ εἰς
τὸ τέλος αἱ Μεγάλαι αὐταὶ Δυνάμεις προσπα-
θοῦν νὰ ἐπεκτείνουν τὴν σφαιρὰν τῆς ἐπιρροῆς
των εἰς ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρως καρδια-
κῶς γῶρας καὶ βλακάντια.

Τώρα ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἐπρόκειτο περὶ
τῆς κατακτήσεως ἐνὸς νεκροῦ Κρητός. Τὴν κα-
τάκτησιν τῆς Σούδας, ἦτοι τῆς καρδίας τοῦ
Κρητός τούτου, ἦτις ἔν κατελαμβάνετο, θὰ ἦτο
ἀσφαλὲς ὄρητηριον, διότι εἶχε ἀσφαλῆ τσε-
πην, (λιμένα) διεξεδίκασαν τέσσαρες Δυνάμεις,
μία Γαλλίς, μία Ἀυστριακὴ, μία Ἰταλίς καὶ
μία Ἀγγλίς.

Αἱ τρεῖς πρῶται καὶ τί δὲν ἔκαμον διὰ τὴν
κατάκτησιν. Δὲν κατάρθρωσαν ὁμοῦ τίποτε. Ἡ
Ἀγγλίς, τῆ μεσολαβήσει μᾶς τοῦ ὑποδοῦλου
Ἑλληνισμοῦ κυρίας, ἀφοῦ ἔρρευσαν ποταμοὶ
σαμπάνικς, σίντρο καὶ ἀψέντ ἐστῆσε στερεῶς τὴν
σημαίαν τῆς ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Σούδας,
τῆς καρδίας τοῦ Κρητός.

Τὸ περιστατικὸν αὐτὸ μὲ κάνει νὰ σκέπτω-
μαι, ὅτι ἡ «Μακτέν»...σὺν νὰ ἔχη δίκαιον ! ! !

Δ. Νικολόπουλος.

*Ἐπαινεῖ τις ἠνοχλεῖτο συνεχῶς ἀπὸ τινος
ζητοῦντος θέσιν καὶ εἶχε διατάξῃ τὸν ὑπηρε-
την του νὰ μὴ τῷ ἐπιτρέπῃ τὴν εἴσοδον. Οὗ-
τος ὅμως παρακούσας, ἐπεπλήχθη ὑπὸ τοῦ ὑ-
πουργοῦ, εἰπόντος:

- Διατί τὸν ἀφίνεις, ἀφοῦ τὸ ἀπηγόρευσα ;
— Εἶναι πτωχός, κύριε ὑπουργέ, δὲν τοῦ
δίδετε καμμιὰ θεσοῦλα, ἀπαντᾷ ὁ ὑπηρετής.
— Μὰ ξέρεις τί θέσι ζητεῖ ;
— *Ὅχι, κύριε ὑπουργέ.
— Νά, τὴ δική σου θέλει.
— Μπα, τὸν παληάνθρωπο ! καὶ τρέχει νὰ
τὸν βγάλλῃ ἔξω.

*Ὁ Μαρκήσιος Μονρόζ, στρατηγός, καταδι-
κασθεὶς εἰς θάνατον ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐφυλακί-
σθη, ὅτε μετὰ τινος ἡμέρας κάποιος βουλευ-
τῆς τὸν ἐπισκέφθη καὶ παρατηρήσας τὴν κό-
μην του ἀτημέλητον, τῷ εἶπεν εἰρωνικῶς :

- Τόσον σὰς ἐτρόμαξεν ἡ καταδίκη σας,
ὥστε καὶ ἡ κόμη σας εἶναι ἀλλόφρων ;
— Ἐπρόντιζα περὶ τῆς κόμης μου, ἀπὴν-
τησεν ὁ Μονρόζ, ἐνώσω ἡ κεφαλή μου μοὶ ἀνή-
κεν. Τώρα ὅμως εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σας καὶ
δὲν μὲ μέλλει διόλου περὶ αὐτῆς.

*Ἡ τυφλὴ ἐπαῖτις. Ἐλεημοσύνην, Κυρία μου,
εἰς μίαν τυφλὴν μητέρα τόσων μικρῶν.

Κυρία. Καὶ πόσα μικρὰ ἔχεις ;

*Ἡ ἐπαῖτις. Πέντε, Κυρία, δύο δικὰ μου,
δύο τῆς ἀδελφῆς μου καὶ ἕνα τοῦ γαμβροῦ
μου. *Ὅλα ἀπὸ μένα περιμένουν.

*Ἡ Κυρία. Τὴν καυμένην καὶ κάθε πότε τὰ
θλέπεις ;

*Ἡ ἐπαῖτις. Μόνον τὸ βράδυ, Κυρία, διότι
ὅλη ἡμέρα γυρίζω.

*Ἡ Κυρία. Τὴν καυμένην, νὰ μερικαῖς δε-
κάρες καὶ τὸ μικρότερον θὰ σ' ἀγαπᾷ περισσό-
τερον. Εἶναι εὐμορφο ;

*Ἡ ἐπαῖτις. Ἐνας ἄγγελος, εὐμορφο καὶ ξαν-
θὸ, ὀλόξανθο.

*Ἡ Κυρία. Μὰ τότε λοιπὸν βλέπεις καλὰ.

*Ἡ ἐπαῖτις. *Ἄ, ξέχασα, κυρία, νὰ, δηλαδὴ
αὐτὰ μὲ βλέπουν, ἤθελα νὰ πῶ.

ΘΕΑΤΡΑ

Πολυθέαμα. Μετά μεγάλης χαράς ήκούσθη και έτυχεν εύμενεστάτης ύποδοχής ή εΐδησις του κατορτισμοΰ Έλληνικής όπερέττας ύπό την γνωστήν ήμίν ύψίφωνον Δα Μελπομένην Κολυβά, ήτις ήρχισε με έκτάκτους έπιτυχίας, εις τό κομψόν θέατρον του Πολυθέαματος τās παραστάσεις. Πλήν τής καλής μας ήθοποιού Δος Κολυβά και τὰ άλλα πρόσωπα τὰ συμμετέχοντα εις τόν θίασον τής μεταξύ των όποιών "οί κ. κ. Ρακαρέλης, Βενιζέλος, Βόλτσης, Βοζάνης, Κοφινιώτης κλπ. μάς δίδουσι: εζαίρετον εγγύησιν περιήης πλήρους έπιτυχίας του σκοπού.

Είμεθα δέ πλέον ή βέβαιοι: ότι τό "Αθηναϊκόν κοινόν άμέριστον θά εξακολουθή νά παρέχη τήν ύποστηρίξιν αύτου εις τόν θίασον τουτον, όστις μή φεισθείς κόπων και χρημάτων διά νά παρουσιασθή όσον τό δυνατόν τέλειος, παρέλαβεν εις τήν όρχήστραν και τούς γνωστούς αδελφούς Κρασσά ως βιολιστάς.

Θά διδάσκωνται δέ τὰ ώραιότερα εκ των νεωτέρων μελοδρωματικών έργων.

ΑΔΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ",

"Η Ι. Ν ο υ ο - S e n a k i. "Επιστολή σας ελήφθη. Σημειούμενα φυλλάδια σάς έστάλησαν. Εύχαριστούμεν [δ:] εύγενή προθυμίαν σας. — S. K. K e r t e h. "Επιστολή ελήφθη. "Απηντήσαμεν. Εύχαριστούμεν διά προθυμίαν σας. — X. K. K ώ ν π ο λ ι ν. "Επιστολή ελήφθη. Χρήματα ελήφθησαν. "Απηντήσαμεν. — Α Σ. Σ ύ ρ ο ν. — Συνδρομή σας ελήφθη Εύχαριστούμεν. Διεύθυνσις διωρθώθη. — Α. Π. Σ ύ ρ ο ν. Συνδρομή σας ελήφθη. Εύχαριστούμεν. — Κ. Π. Ρ. Γ ο έ ρ τ ζ. "Επιστολή μετά έσωκλείστων ελήφθη. Εύχαριστούμεν. — X. K. Γ α λ α τ α. "Επιστολή και έπιταγή ελήφθη. Εύχαριστούμεν. "Εγραψαμεν—Κ. Α. Β ά ρ ν α. Στερούμεθα εισίτι, παρά τήν ύπόσχεσιν σας, ειδήσεών σας — Κ. Κ. Ό θ η σ σ ό ν. Συνεστημένη με περιεχόμενα ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν. Γράφομεν. — Γ. Κ. Π έ ρ α. "Επιστολή μετά περιεχομένων ελήφθη, θά σάς απαντήσωμεν— Σ. Α. Σ ύ ρ ο ν. Βραχεία ελήφθη, καταλόγους σάς απεστείλαμεν— Ε Α "Α λ ε ξ ά ν δ ρ ε ι α ν. Ποιημάτιόν σας ελήφθη. "Εχει καλώς. — Ζ. Κ. Σ ι δ ν ε υ. "Επιστολή ελήφθη. "Απηντήτομεν. Εύχαριστούμεν. — Ε. Π. "Α δ ε ν. "Επιστολή ελήφθη. "Εγραψαμεν και αναμένομεν νεωτέραν σας. — Σ. Α. Σ ο υ λ ι ν ά. Σας ένεγραψαμεν. "Αναμένομεν συνδεομένην.

ΤΟΜΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

"ΦΥΣΕΩΣ" ΚΑΙ "ΠΑΝΟΡΑΜΑΤΟΣ"

Χρυσόδετοι τόμοι τής «Φύσεως» προηγουμένων έτών ως και του «Πανοράματος» δεδεμένου μετά 280 εικόνων, υπάρχουν εν τοις Γραφείοις ήμϊν και άποσιέλλονται ελεύθεροι ταχυδρομικων τελών παντί προαποσιέλλοιτι τό αντίτιμον, ήτοι φρ. 15 δι' έκαστον τόμον τής «Φύσεως» και φρ. 12 διά τό «Πανόραμα».

Διεύθυνσις Κύριον

Φ. Προίντεζιν

Διευθυτήν τής «Φύσεως»

Εις "Αθήνας

ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

"Υπό τής Διευθύσεως τής «Φύσεως» προδεχώς εκδίδεται τό ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ, δηλαδή ό ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ "Αθηνών και Πειραιώς, όστις θά περιέχη τās Διευθύσεις των "Ιατρών μετά των εικόνων αύτων και του κλάδου εις όν επιδίδονται, όύτως ώστε πās ξένος ή έντόπιος άνατρέχων εις αύτόν, νά εύρίσκη πάσαν όρετικην πληροφορίαν, προς αντίρροδιν του "Ιατρού του, χωρίς νά έρωτά τον ευχόντα και μη γνωρίζοντα επ' ακριβώς των ειδικών "ιατρών έκάστου νοσήματος και τήν κατοικίαν αύτου. Τό "ιατρικόν τούτο ΛΕΥΚΩΜΑ έδεται μοναδικόν εις τό είδος του και θά κυκλοφορήσθ παντού και εις όλα τὰ Κέντρα, εν κρυψοδέτφ τεύχει.

Παρακαλοϋνται επομένως όδοι εκ των "ιατρών έλαβον τήν όρετικην τής εκδόσεως τας άγγελίαν και δέν απέστειλαν έτι ήμιν τας δεούσας πληροφορίες, όπως εύαρεστούμενοι αποστείλωσιν ήμιν ταύτας προς άποφυγήν παραπόνων, άν δέν συμπεριληφθώσιν εν τφ άπαραιτήτφ δι' αύτούς ΛΕΥΚΩΜΑΤΙ τούτφ.

Γραφεία «Φύσεως» όδός Κοραή άριθ. 3.

Ο ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

"Εβδομαδιαίως εκδιδόμενη
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Συνωδία τφ πνεύματι τής άνορθώσεως ήρξατο πρό τριών εβδομάδων εκδιδόμενη εβδομαδιαία εφημερίς Πολιτική, Κοινωνιολογική και Φιλολογική, Εικονογραφημένη, έχουσα συνεργάτας τούς δοκιμωτέρους καλάρους τής "Ελλάδος και Τουρκίας και τών κυριωτέρων ευρωπαϊκών κέντρων και με άρχάς έντελώς άνορθωτικής και πατριωτικής ύποστηρίζουσα έκθύμως τό καλόν και καυτηριάζουσα άμειλικτως τό κακόν, έχουσα εκ των προτέρων έξασφαλίση τά υλικά και ήθικά πολυετή κεφάλαιά τής.

"Η «Φύσις» τιμημένη παρά τό πλευρόν τούτης ένωφελούς δράσεως και έργασίας θέλει ύποστηρίξει διαρκώς συνιστώσα τό τοιοϋτον έννοσωτήριον δημοσίευμα τας άπανταχού συνδρομητάς και άναγωγτάς αύτης, δηλούσα έν ταυτφ, ότι δέχεται και ήγγραφίς συνδρομητών διά των γχαρείων και πρακτόρων αύτης.

Συνδρομαί "Ανεξαρτήτου.

"Εν "Αθήναις	Δρ. 7
"Εν ταίς "Επαρχίαις	" 8 1/2
"Εν τφ "Εξωτερικφ	Φρ. 10
"Εν "Ρωσσίαι	ρούβλ. 5
"Εν "Αιγύπτω	σελλίν. 10
"Εν "Αμερικη	δολλ. 2 1/2